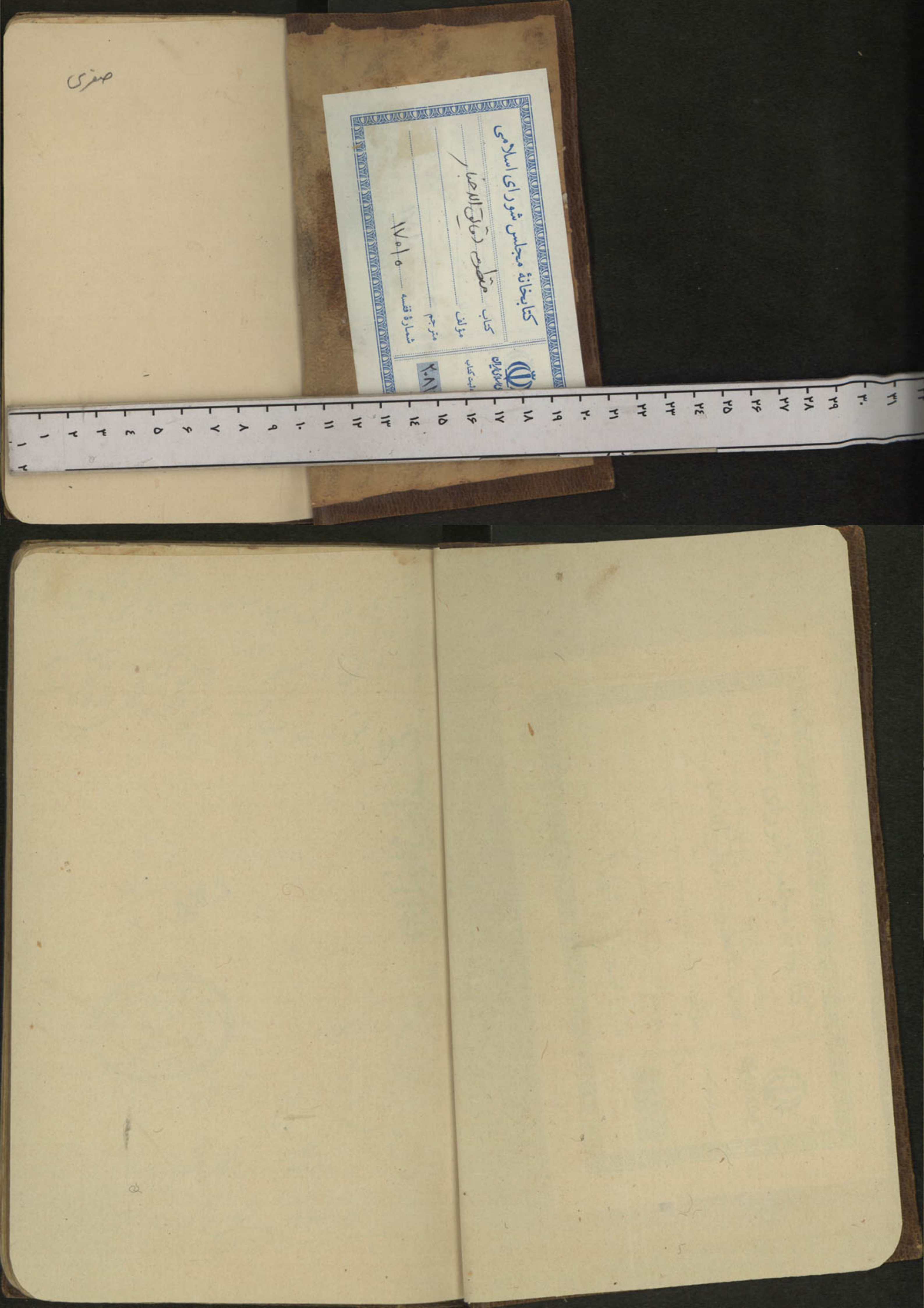

کتابخانهٔ
مجلس شورای
اسلامی
۱۷۰۱۰

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
کتاب
مؤلف
مترجم
شمارهٔ قفسه ۱۷۵۱۵
شماره ثبت کتاب
۲۰۸۱۷۸

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
کتاب
مؤلف
مترجم
شمارهٔ قفسه

٥٠

یا رب بحق سید سالار — ببخشی گناه جمع گنهکار

یا رب بحق نور پیغمبر ۱۴ — ببخشی گناه دوستان یکسر

یا رب بحق ذات و صفاتت — ببخشی گناه کل بندگانت

یا رب نظری که دور برگردد

برگشتن روزگار سهل است

۱۳۳۷ [illegible] خداوندا [illegible] علی محمد

ببخشی بنور [illegible] محمد

هذا ترجمة كتاب دقايق الاخبار

بسم الله الرحمن الرحیم

پنای بێ زوال / پاشاهان بینای بێ زوال
اگاه دارورد تامی احوال / قهار قیوم یعنی ذو الجلال
واحد واحد بی شبه لاریب / عالم ودانای پشت پردهٔ غیب
توفیق در تو نه بدرم توفیق / ترجمهٔ حدیث بکرین تحقیق
تمامی کتاب دقایق اخبار / تمامی حدیث رسول مختار
اربدوم توفیق حی سبحانی / ترجمش کردن من بکوردانی
پچکین کردن جه ورده اخبار / حدیث صحیح رسول نازار
کسی بوانو پری جماعت / اهل جماعت گوش کران راحت
بی صدا و بی دنگ گشت بیان بهوش / مرک و قربان باوران بهوش

باوران بیاد قوهان خویشان / پچکا چاک سخت ضرب گیان کیشان
پرسای بکرین خوف گور فشار / باران بخاطر صباح وایوار
بلکم جه الطاف پادشای غفار / [illegible] ریان ناروبروی کار
پری شفاعت شای براق سوار / بنخشو خطای اهل گناکار
یا حق بذاتت یا حق بذاتت / توفیق در تو نه یا حق بذاتت
بدرم توفیق بشو صفاتت / بعلم نجوم نامهٔ نجاتت
توفیقم بدر یارب سبحان / باورم پی نظم فصل گیان کیشان
هر وختی کسی بیاو و مرگش / جه دار حیات جیا بو برگش
تب حرکت اعضاش بگیرو نور / چم مبو بی نور گوشان مبو کر
قابض بهیبت بضرب چنگال / مریزو بهم اعضا چنی بال
ضربت بیاود به استخوانش / بخوار پوستم ستانو گیانش
هر وختی گیانش باو و پشت پا / ندای میو جه طرف خدا

باچوای قابض لحظهٔ در مهلت   نفسی راحت بو اوجه شفقت
هر وختی یاووا و بساق پا   دوباره به او میو یک ندا
لحظهٔ مهلت در ای شخص دلریش   ساتی راحت بو اوجه ایش وینیش
هر وختی گیانش میاوو بناف   مهلتش بدر ساتی بانصاف
وختی بحلقش میاوو او گیان   صدای میوجه شاه سبحان
مهلتش بدر اعضایان او   وداع بکران یک یک به اوو
وداع بکرو روحش جه نفس   به امر فرمان پادشای اقدس
بی حرکت میبو دست و پای او   گردی سر گرو بدون دو
چشم و گوش او ندارن فتوح   ممانو بجا بدن و بی روح
اگر زبانش ناورو ایمان   قلبش میدانش بر تیو او گیان
میبو بقبرا او مرد ضعیف   بچه تو ربو حالش بخواری نحیف
نه مار پدر نه زن نه فرزند   مایوس و مضطر وه درگای خداوند

وخت غرغ

وخت غرغره اغلب مردمان   شیطان بکروش او سلب ایمان
او وخت غرغره میاوو پنش   میو بابالین شیطان رو رش
جو دما میو او پنیش چم   بشکلی عجیب بدرو و بی غم
نگاه بکرو اید جه هول سخت   مواچو پنش شیطان بدبخت
واچه خداوند یک ینن دو تات   جی هول وحشت تا ببوت نجات
او جواب ودنیش قرار   وسوسهٔ زیاد شیطان بدکار
هی مسلمانان هر یکی پی ویش   بکرو وزار بدلهٔ پر ایش
زاری و تضرع جه درگای خدا   جه نیمه شودا باورو بجا
اسر دیده کان جه نیمه شبان   درمان پری درد بی درمان
بلکم خداوند صاحب عدالت   بدرو نجات جو تنگی حالت
ابوحنیفه اید کرد بیان   سه چیز باعثه پی سلب ایمان
یا ترک شکر نه شکر ایمان   یا گرو ظلم جه مسلمانان

یکی ترک خوف وقت خاتمه | هر کسی بیوش ایمان سالمه
هر کسی ای بته ناورو بجا | البته بی ایمان مشوجه دنیا
هر کسی خدا اونش بو کرم | بیو نجاتش جه ای درد و غم
سکرات موت عجایب هن سخت | فرصت فرانو شیطان بدبخت
جگر سوخته پری قطرهٔ آب | جه نورش جرک اوندارو تاب
لعین ماورو قدحی پر آب | بعضی ویخ وستن اوندلید آب
دم دم اوا آوه ماروبه نظر | ایدخو پری آو سوختهٔ جگر
مواچو او آب قطرهٔ بدر پریم | شاید ساکن بوای ایش الیم
مواچو واچه نین هیچ خدا | ای مصنوعات آورو بجا
هر تاکه ای آب بدروم بینت | بنوشه بدویت تمام بر راحت
ار رد قولش بکرو نو دم | مکر زیر و لعین ساتی و بی غم
جه دمای ساتی بازهم میو بیش | آبش ماورو لعین بر کیش

اونها ایش

اونها ایش جرک قری من بی تاب | مواچو بنیم بدر قطرهٔ آب
دوباره ماچو شیطان گمراه | محمد نین رسول خدا
بکه اقرار بدوم بینت آب | اهل شقاوت نتاب عذاب
نینش طاقت پری قطرهٔ آب | هرچه او واچو ایدماچو بتاب
ارایدبو واچو نعوذ باالله | او بکافری مشوجه دنیا
اهل سعادت ردش بکرو | هم امام ولیش حضور ماورو
حکایت کردن ابو زکریا | زاهدی شیرین تمام بی ریا
وختی که بیاوا او بوقت نزع | یک رفیقش بی تمام صاحب ورع
رفیق شفیق آماش نیا لین | لفظ شهادت بکردش تلقین
زکریا پشتش کرد جه برلور | هیچ نداش جواب مرد با هنر
براش هوریزا هم شی نسرین | دوباره ایمان بکردش تلقین
دوباره هم روش چرخا جه او | بازهم برلور لوا بیش او

فرمابرلور باوره ایمان   بعاجزی وات نمواچوم آن
براش هر دو دست بدالبرد ا   ثین واویلا آورد و بردا
اینه ذکریان بی تور کرفتا ر   امن چیش کروم ناوارصدها وا
لرزا انداماش ساتی ثی جه هوش   جه دمای ساتی باز آما بهوش
دیاز کریا چمان کردکشا د   حمد خداوند آوردش بیاد
وات ای برادر رفیق خوشخو   کسی چنی من بکرد گفتکو
جوابدا براش نه او گفتکو   سه دفعه شادت بواتم بتو
دو دفعه رویت جه من چرخنا   دفعه ئیمین بکردی ابا
وات ای برلور رفیق شفیق   من احوال ویم بکرون تحقیق
شیطان وا رد بی چنی آب سرد   من جه تشنگ درون پر جه ذرد
واتم بدر پیم تو یکقطرهٔ آب   آما بجواب تبا جیل تاب
بواچه عیسی او لادهٔ خدا ست   مدر وم پنت ای آبه برات

روم چرخنا و باره آما   آما بجواب سگ روسیا
واچه محمد نین پیغمبر   چه قین چرخیام جه او بد کهر
باز هم آماوه لعین بد ذات   واچه کس نیه خالق مخلوقات
فوراً بواتم نمواچون آن   اورده ردی لعین نکران
وختی ابدواتم کرنزا بتاب   قدحش شکیا بریزا او آب
البته قول تو نکرون اداه   اشهدان لا اله الا الله
محمد رسول اماش بزبان   کیانش تسلیم بی با جرسجان
حکایت کرون راویان اخبار   بیانش کردن منصور عمار
وختی نبی لعم یاو و مرگ آن   مال و احوالش پنج بش نکران
روحش بی قابض مالش بی وارث   مار و مور کوششش مورن اهر کس
اتخوانش خاک نیمه طلب کار   به امر فرمان پارش غفار
دریغا شیطان علیه اللعنت   او به ایمانش نبی سلط

یارب پی خاطر حبیب ناز ار   ایمان اسلام کری نکهدار

یکم امتان رسول سرور   خفظ که برحمت ایانش یکسر

خصوص محمد عبد روسیا   زرمنده روش آرندان ماوا

باب فی ذکر نداء الروح بعد الخروج من الجسد

حدیث رسول ایدش کرد بیان   هر وختی خروج کرو روح آن

صدای به سما میوه نسر او   دنیا تو گذاشت یا تو بجا او

تو جم کرد دنیا یا دنیا تو جم   قلت کرد دنیا یا دنیا تو کم

هر وقت بنیران او بتنه سور   سه صدا میو ونش بصرور

بدن قوت پی چیش بی ضعیف   زبان جه کغار پی چیش بی نخیف

پی چه کوشات هر دو پین کر   زنک و رخسارت تمام بین بی قر

وختی بنیران او کس نه کفن   باز هم سه صدا کران جو بدن

اگر جات بهشت خوش میو عالت   بکره سیران مالو منزلت

دباره باجواری بنی آدم   بد میو حالت ارشی جهنم

پی چه توشه ناوردی پی ویت   رای دور و دراز دیوانه سرشتیت

وختی بتابوت او کس میزان   باز هم سه سؤال جه او مکران

ار عملت خیر خوشا بحالت   ور عملت شر ویرانی حالت

وکر جه بدی نکردی توبه   واده عذابن یاوانت نوبه

وختی میزان او پری نماز   مکران جه او سه دفعه آواز

هر چه کهه آرو سبینی   اگر نیک است نیک و بد بد بینی

بموافق حدیث رسول   ای حدیث او بکره قبول

المرء یجزی بعمله ان کان خیرا فجزائه خیرا و ان کان عمله شرا فجزائه شرا

هر وقت بنیران او جه لیو قبر   مکران ونش سه صدا بصبر

چه توشت آورد جه آبدانی   پری ویت دری نی جای ویرانی

جه وخت قوة پری دستگیری / چه توشت هورکرت پری فقیری
بهال دنیاویت کردی خریک / چه چرات آورد پی یانه تاریک
اینه جه حدیث رسول سرور / بیانش کردن راوی معتبر
هروختی شخصی برشو جه دنیا / خلایق پریش بکران غوغا
شیون وکریه زاری بیشمار / هرکسی پی ویش بکروناوار
جه او استانه قابض سالار / مواچو جیش ای ناوار ناوار
ارایوه جه من بکران افغان / امن ماموریم بامر سبحان
اگرجه مرده است نزاروتاوان / بیچارهٔ مظلوم اوندارو گیان
اگرجه خداست نعوذ بالله / کشت مبان کافر جه دار دنیا
هرکسی بقیه بکرو پاره / خدا مکو دین او پاره
هرکسی لباس بکرو سیاه / چمان محمد رسول کردنش تباه
هرتاسیاهیش بهو پی ملول / فرض وسنتش بمنو قبول

هرتاسیاهیش بیوجه بدن / خداو ملکان جنیش هین دشمن
هرکسی مویش بکنو جه بن / بدو بکوناش سرپنجهٔ ناخون
بعد دعوی بکروجیا / خانهٔ پیش سازان جه نار سیا
پنجه بضرب بدو نه کوناه / دعوا مکرو او پی چنی خدا
وختی که غاسل مشو بیانه / ماوران وبر خویش وبیگانه
لباش پاره انگشتر و بر / کلاهش بجخت ببران جه سر
روحش صدای بلند بکرو / بغیر انس وجن عالم مشنوو
ماچو ای غاسل بحق خدا / آهسته لباس جه تن کر جیا
ای باعجت جه دست قابض برآیت / هوشت جه ویت بو مدروش رحمت
وختی که غاسل آب کرد ونش / صدا مکرو ای غاسل بوش
آب خیلی گرم یا خیلی بو سرد / مریزه ونم زیاد بکرو درد
بضرقابض وختی بردش روح / اعضای بدنش یکسر هن مجروح

وختی که غاسل دست مار و وش | بصدای حزین مواچو بنش
آهسته بجر دست ماور و نم | عذابی بسخت بدره پنم
وختی نه کفن او کس میزان | هم سپچنی غاسل میو زبان
بحق خدا مدروت سوکند | ساتی کفنم تو مکره بند
آزادی وازوم جه قوم وخویشان | هرتا قیامت ناو سینوت ایشان
وختی هور گران مبران تباب | او چنی ایشان مکرو خطاب
مکن پلپه پل هرتا فرزندان | وداع بکرون جه او دلبندان
ارجوم هرایدن یاوران ویم | زنم بی بیوه اولادم یتیم
نکران اذیت آزار ایشان | چند سالی پریشان زحمتم کیشان
پری ایشان ماند آه ندامت | دیدار مان کنا صحرای قیامت
او وخته سوار تابوتش کران | صدای مکرو ای برادران
جه بردن من تا جبل مکلان | بپونکوشم دنک فرزندان

دفرزندان

وختی میزان اونه قبر تنک | جه قبر تاریک او میو بدنک
ماچو وارثان ای یاران من | نور دیده کان فرزندان من
من مال دنیا بجپند مرارت | جمعم کرد پی تان بخیدی رحمت
مال و اموالم یکیسر مند بجاه | من تنیا و بی کس نی چال سیاه
آرو احتیاج کلیم هاپی تان | بدعای خیر یا خو باحسان
ابی قلابه کردن حکایت | آوردن بکار شیرین روایت
فرمایشبی امن جه رؤیا | یک قبرستانی جی زیدو مأوا
تمامی قبران یکسر بین ثوق | نور لیش مخیزا چند طبق طبق
هر مهم جه قبرویش آما بدر | عروج مکردش نور جه بالای سر
جه بی ایشان شخصی نامید | جه لیو قبرش ملزان چون بید
بی نور و بی ثوق او مرد فقیر | سرش بزانو زکار و زویر
پرسا جه او مرد قلابه دین دار | پی چی بی توره نور جه تو بیزار

جوابش ایدوات او مرد هر آ | عرض کرد قلابه ای اهل مزار
هر کسی پیش برآن به تحقیق | اولاد صالح هم چنی رفیق
جه دنیا داران ایشان بدعا | جه وخت و بی وخت ندر کای خدا
جه سر افتی دعای او یاران | نورشان جه فوق سماو یاران
فرزندان من اوان ناصالح | رفیقان من اوان گشت طالح
هیچ کسی نین دعا کرو بیم | بی توره من سر افکنده بیم
ای قلابه بیدار بی جه خواب | فرزند او شخص تا جیل باب
فرزند او شخص آورد بلاحی ویش | قصهٔ خلاف ویشان پی که پریش
پس آن شخص کروا بزار | بگرتش دامان قلابهٔ نامدار
بگردش توبه رجوع جه گناه | بسوز درون رو کرد جه خدا
اسمی میرزا مکروا بزار | واتش یارب توبه استغفار
تمهٔ ویرد قلابهٔ حادث | بدیش زفیاد دستور سابق

همان قبرستان

همان قبرستان نورش خیزیان | نور او شخصه زیاتر جه آن
واتش قلابه خدا است بویا | جه ظلمت قبر من پیم رستگار
وختی که مرده میزان نه خاک | میزان بروش او خاک نمناک
مدان تلقینش شان بدما | ملائک فوراً امیونه او جا
ورجه نکیرین ملکی لوز ین | نامش ذو مان است بامر مبین
حکمی کرو ملک عظیم | خیر و شر ویت بنویسه پریم
اوکس مواچو نیم قلم | مرکب جنی کاغذ کم رقم
او ملک جودم مخزو لعقصت | یک پارچهٔ کفن مدروش برت
تف تم کبر انگشتت قلم | خیر و شر ویت بنویسه تو هم
او شخصه فوراً خیرش منولیو | بری گناهش معطل مبو
او جه نوشتن حیا مکرو | گرزی بغضب ونش مدرو
وختی ویت مکرد داخل بگناه | حیات نکرد تو جه باری الله

امن چه کسم حیا کری لیم | بنوشه بضرب چند کرز عظیم
مهلت موازو منولیوش تمام | جمع گناهان خولاصهٔ کلام
ملک پیچوش بوینه طومار | کرونکردن او عبده ناچار

وکل انسان الزمناه طائره فی عنقه سوره

جود مانکر میانش ببر | بفرموده امر پادشای داور
نکران سؤال نه او قبر تنک | بحکم خدا او میو هم نک
خدای توکین چهی پیغمبر | ندای کشت وبیان کام کرتی نوز
نکر اسلام است مرو جواب | جواب ایشان او بکا میاب
الله ربی محمد نبی | دین من اسلام کعبه قبلتی
نه جواب او ملکان دلشد | مواچان خداپیت دلون موله
مواچان پنش نیبد شکی بناد | بی وقت بوینه عروس داماد
شخصی پژ زلیت وینه ثوله خور | حاضر نه او جا مدرا برابر

برلوکی

پرسوکین ای شخص نوزین | نبین چه دنیا شخصی بی شیرین
مواچان اینه عملان تو | مبوت رفیق و بی کفتکو
روز نه بهشت پیش مبو کشاد | چه باغ بهشت باد و ببراد
یاکه ویش و بیو چه روضهٔ رضوان | قرش پر مبو چه عطر جنان
از منافق است نکیر و منکر | لسام هیبت میانش ببر
صدای ایشان چون رعد و هار | چشمان چون برق مبو اشکار
بچنکال زمین نکران سوراخ | مشان پری او تمام بکستاخ
پرسان جنش خدا و پیغمبر | بجوابشان مبو لال و کر
وختی که ایشان نکران خطاب | ناها لا ادری مواچان جواب
جواب سؤال نمی مطابق | مواچان ای شخص بی منافق
چند کرز آهن و نش مدران | نکوباین بهم کوشت استخوان
کمور فشارنه کور پوش موجوش | شیر چه پستان مار کفن نوش

تنگ تنگ جه اعضاش سکیو بتاب — اعضای بدنش گشت مبو تاب

جو ماشخصی قبیح المنظر — جه گوشت بوگند بویش خراب تر

بدشکل و بدرو تمام عجایب — مبو رفیق او مرد غایب

موا چوکین ای مرد بدرو — مواجان اینه اعمالان تو

ما نوریت آه ندامت — مبوت رفیق هرتا قیامت

روزانه دوزخ نگران نه قبر — جه تاب دو کل اوندارو صبر

لباس آهر مپوشان نور — هرتا که محشر توجای بدر

فی ذکر الروح بعد الخروج و الجسد بعید الی القبر

رسول سرور ایدش کرد بیان — گوهرفشان کرد جه درج دهان

هر وخت بنی آدم جه دار غرور — نزلش برو بیدار سرور

جه دمای سه روز روحش بعیان — عرضی بکرو شه سبحان

مرخص فرما بشوم بر قد — بشوم بو بینون ویدا جسد

مرخص مبو بامر خدا — میو بجسد بکرو نگاه

آبی ندهن نه پینی جاری — نهرو کوشش وینه مرواری

روحش بی جسد بکرو بزار — ماچوای جسد مسکین هزار

ایام حیات هیچ داری یاد — سیران بکردی بعیش و شاد

ایدماچو دردم روح خاطریش — مشوبدما پری یاکه و یش

پنج رو مو برو دستور سابق — میو بلاشش او مبولا حق

باذن بیچون یار صمد — میومو نیو دوباره جسد

جه بین دهن هم جه هر دو گوشش — خون سرش کردن بکرو خروش

زار یو تضرع بی حد و شمار — اوپری جسد منالو بزار

دوباره ماچو روحش بنا شاد — زندگی دنیا هیچ مبو یاد

تنها و بیکس جای تاریک و تنگ — اعضای شیرینت کیلیان جه رنگ

ایدماچو نودم مشو آسمان — یمکان ویش جه پی روحان

روز هشتمین باز هم بود دستور   اذن موارزو جه شاه غفور
او میو نقر مو یو جه   نگاه نکرو جه تمام بد
چرک و ریم پین جه دهن جاری   نه پین کوشش کارش هین کاری
کرم و مار و مور سر کون ونش   روحش چند زاری نکرو پیش
ما چوای جه مسکین بمار   بینی خوراک کرم و مور و مار
نبوت به یاد زندگی دنیا   فرزندان چنی قوم و اقربا
چند جفاهای لود بردی چنیشان   جه پاداش او یک جه ایشان
کرو دعای خیر یا خو حسنات   پری تو تحوای اجر مکافات
ایدش فرماوان شاه زمانه   روحش تا یکماه ندور خانه
میو محمد رو با قرباو خویش   که شادی کران که ماتن پریش
واذنان مالش جه طور کافر لش   که پریش دلتنگ کی نیش خوش
که هم قرض او نکرو ادا   که بجز پریش نکرو دعا

با فرزند

که فرزند او کرو سر داری   که پریش بجزن نکرو زاری
جو دما مشو او نه قر ویش   یک لحظه نگاه بجز ویش
جه دمای لحظه مشو نه بالا   پرواز نکرو پین رو جها
جه دمای یکماه شبان مذکور   میو بیانه او هم بضرور
ماه رمضان شبهای عیدین   شب عاشوراء میو بحرین
نصف آخرین جه ماه شعبان   شبهای جمعه میو بدوان
شب و روز جمعه هرکس یادو موت   برام خدا اگر ببو فوت
یک ساعت زیاد نیتش عذاب   برام فرهان پادشاهی و تاب
صحابه عرض کرو شاه سرور   نیو [illegible] او عذاب قبر
وات لایق نین رحمت خدا   پری مؤمنان ببو بد ما
عذاب ار بو عوذ مبو دردسر   ولی عود مبو او پری کافر
روحش نجد مشو نه او جا   هر بو صورته بین جه دنیا

بصورت ویلش نقیر میو بر   محدروجه ناو آستانه و در
مویناش بجیم کشت سماورنین   ولی ناوینین یکسر انس و جن
ندا کرو به اهی خانه   زن و فرزندش قوم و بیکانه
رحمت جنی من ایوه کران   دعای خیر یا خو لقمهٔ نان
احتیاج من کلی بشما   امن به ایوه هنم تمنا
ای غریبی من باران بخاطر   نه کورتا ریک بی ماو او بیدر
ماچو ای کی توجه یانه من   قسمت مکری مال و خانه من
توجه یانه من نشستی بشاو   من جی قبر تنک بی وایو مرلو
امانت بو بنوم فرا موش   با احسان خیر من باران بهوش
بدعای خیر قلیل یا کثیر   باوران بیاد غریب فقیر
بدعای خیر یا خو حسنات   یا یک فاتحه توپی اوت وات
بکشادیو فرح مشو بدما   راضی مبولیت خدای بی همتا

اکر مجروم او لوا و بر   ماچو نا اسیر بیت جه محشر
یاران نامسران یاوران یار   کردیانه و یتان بی توردن قرار
شبان جمعه زوکران چرا   کلفت مشغول بان بذکر و دعا
طعامی وشبو بیو جه یانه   پی چه مردکان نان جه آستانه
کاسی فاتحه کاهی صلوات   پری مردکان تا ببو نجات
بویران جمعه به کمو بازی   هر تا مردکان بنان نار اضی
یانه تیدا بو غیبت مردم   او یانه مبو چال جهنم
قصهٔ لهو لعب مکران عادت   تعلیم دن کلفت کشت بعبادت
غزا سلی واتن رسول اید فرمان   هر وختی مرده نقر بران
میان بکرین جه طرف سر   نمازش ماچونین را کذر
رو چند دفعه بروش سجود   آوردن بجا شکرانهٔ معبود
جه طرف پاش سیان بدوان   پالیش جه الشان میوز وان

راکتان نین بوریان نی جا — لوان بمسجد پی رضای خدا

بلای ازار دارپ جنی جماعت — شب و روبین مشغول طاعت

جه طرف دست میان بشتاب — دستان جه ایشان میان بجواب

صدقش دادن فی سبیل الله — راکتان نین لشان بد ما

جه للادهن هم میان ایشان — نکروکهار دهن چنیشان

روزه و ذکرم آوردن بجا — نوردم حلام جه خوف خدا

کشت میان مانع عصیان او — جه دورمدرن ایشان بباادو

نکران سوال بدون دو — ورده چون کسی بیدار بو نخو

مدروجواب ایشان بجاب — نکرین هردو میان بجواب

خداو پیغمبر حسینت بو راضی — چون ایمه شاریم برایمان تو

حدیث صحیح بکرین بیان — جه قدر شیرین رسول پاک جان

شرح ای حدیث کون غزالی — تا نسلمانان کیشان بو حالی

هر وقتی که یاوو وادهٔ فوت — بکنو نه حال سکرات موت

او وخت زبانش بیولنگ لال — جه پای مردم کفتن وبی حال

سه ملایکه میان نبا لین — سوا چانپش ای مرد حزین

یک وات وکیلم پری روزی تو — مشرق تا مغرب کردم جستجو

یک لقمه روزیت نمند جه دنیا — وادهٔ لوا تن لشی پی عقبا

یکی وات امن وکیلم پی آب — شرق و مغرب کیلیام یاب

یکقطره جه آب نمندن پی تو — مبو برلشی تو برنجه رو

یک وات وکیلم پی نفس تمام — یکنفس عمرت نمندن نکار

کلام کاتب جه دمای اوان — میان نبا لین اون بدوان

ایمه وکیلیم ری سنکو بد — خاصیو خرابی با مر صمد

دو نامه نودم کیران برابر — یکی جه نیکی دو یمن جه شر

ماچان بو آنه به لا ا بالی — نیکی و بدویت تا لیت کو حالی

علی اکبر

وختی نامه بکرو نگاه | عرق خجلت ببوشش نرکو نا
کرو کردی سر یمین و یسار | جه خوف گناهی بجد و شمار
کرام کاتب موانان پریش | پشیمان مبوا و جه کرده ویش
نگاه نکرو جه سقف خانه | ناگاه عزرائیل میو به یانه
جمعی ملایک مذورن او | میان بیائین بدون [illegible]
بعضی جه یمین بعضی جه یسار | جمع دست چپ پر جه خشم و قار
مأمورن پری اهل شقاوت | کیانش مکیشان بجند مرارت
قطران دوزخ منوشان نور | ایشان موران بنار سقر
به آیه شریف جه نص قرآن | بیانش کون او جاگه ایشان

إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ
كِتَابٌ مَرْقُومٌ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ سورهٔ ویل للمطففین

اون دوزخ تمام کش و مات | يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ

جمع دست

جمع دست راست پری سعیدان | بزم و شیرین ره وش ستانان
حله بهشت مپوشان نور | جاش نه علیین کریان مقرر

إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ
كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ سورهٔ ویل للمطففین

شارحان دور تمام با اشراف | جه سؤال قبر کردن اختلاف
بعضی مواچان سؤال منکر | روحش نکران نه جسد نکیر
نکران زنده ویش اول جا | او چنی منکر نکر و گفتار
بعضی امامان دان بفتوح | سؤال نکران [illegible] جه روح
بعضی مواچان ایشان بی وینه | روحش مدرو نه صدر سینه
بعضی مواچان با مرقوا المخ | روحش نه ماهین جسد و کفن
هریک به نوعی کردن روایت | کس نزانو اصل حکایت
به قول اصح بعضی عالمان | جه بین و ایشان اید کردن بیان

ایدئش فرماوان مخبر صادق — سؤال بکړ سنکر هن بر حق
ایمه جه ذکر شان کرین بند — کس نزانو وبی چون وچند
جه کیفیتش ویان کرین لال — نکرین بیان ایمه بهیچ حال
ای برلو ولئن ایوه جه دنیا — مبو چار چیز باوران بجا
للازمن پلیان پنج فرضه نماز — دوم ذکر ذات دانای بی نیاز
جه ونده قرآن هیچ میان غافر — نما آن بو بحضور حاضر
طهارت پاک شش اصله ایمان — روشنای قر جه ایشان عیان
مبو نه چیز نما نان دوری — تا بود رمان در دمهجوری
کفتن د روغ بهتی خیانت — نکاه بدار ایوه امانت
جه ارشش بول کران احتراز — اغلب ضرب قر جو مبود راز
حدیث سعی بکرین الهی — ایدئش فرماوان سید اللدر
هر وخت خداوند صاحب عدل اولو — یا جه عبدان بکرد آزاد لو

بوداغه

جه وخت مردن نه تنکی او وفات — هم آزار سخت مکروش خلاص
بو شرط صابر بو جه او مصیبت — و کزیرش مبو معصیت
او آزار سخت او تنکی او وفات — پر کناهش مبو کفارات
اکر جه کناش چوی منند باقی — جه سکراتش بزانه تاقی
کیان کیشانش تام هولناک — هر تا جه کناه یکسر مبو پاک
وختی که پاک بی او کس جه کناه — لاحق مبو او بوصل خدا
هر وختی عبدی نکرو آزاد — مدرو پنش او مال زیاد
تا مشغول بو بمال دنیا — یکسر غافل بو جه امر خدا
هر تاکه مردن نمبوش آزار — بدنش سالم مرو کناه کار
کیان کیشانش هم مبو آسان — هر تا بیاوو بو کشته احسان
او کم لاقی مبو بدوزخ — کاهی نه آهر کاهی نزدی یخ
اهل جماعت تامی یکسر — صلوات دان بنور پاک پیغمبر

باب در بیان ذکر نفخ صور

پادشاهی بر حق — پادشاه شاهان پاکشای بر حق

فرد بی زوال قیوم مطلق — بدریم توفیق من صبرا که حق

برفرق سوار عرصه لامکان — بدریم توفیق پاکشای سبحان

دلم بادایم ببو مخصور — بکروم تعریف صدای نفخ صور

روایان ملاچان صور اسرافیل — چوار شاخش هن و بی قار و قیر

یکا پی مغرب یکی پی مشرق — بیان بکرون اربیوم توفیق

یکی پی زمین یکی پی سما — پری قبض روح تمامی دنیا

یا که اکشت روحان ها جه دم صور — النش وحش یکسر تمام مار و مور

عدد عالم وات کعب الاخبار — بیالش کون که هشتاد هزار

چی هزارش هن نه صحرا و نه بر — په جهی هزارش جه دریا و جه نهر

یا چان اسرافیل هنش چهار بال — برام فرمان دانای کل حال

مشرق و مغرب ده بالش لوان — یک سر و دوش بیوشا به آن

بیاکت

یکی گشت اعضاش باو کرد نهان — او جه خوف قهر پاکشای سبحان

جه پیش روش لوحی آویزان — که لوح المحفوظ موا چان بر آن

سازناش قار جه دری سفید — سما تا زمین طولش من بدید

ها جه گوشه عرش او لوح اعظم — اول تا آخر مو نیوشش بچم

اول و آخر دنیا سراسر — یکسر ها جه لوح گشت قضا و قدر

هر وخت اسرافیل بکرو نگاه — قضای بوینو جه قهر خدا

او جه تاب قهر مبو بعصفور — پرواز بکرو جه او بکنو دور

هفت پرده مکنو جه بین ایشان — اسرافیل مبو زار و پریشان

ما بین پرده پانصد سال راه — آرامش نین اسرافیل نو جاه

هم هفتاد پرده جه جبرئیل — هر تا بیاوا ماوای میکائیل

بین میکائیل تا عرش اعظم — هم هفتاد پرده سازیان بهم

اسرافیل صورش گرتن نه زبان — مدهای منتظر با امر سبحان

تا هر وقت واچوپادشاه اکبر تو صداجه نفخ باوره وبر

نه دفعه نفخش مکرو پیدا بیان هر سه بکرین پیدا

اولی نفخ فزع بکریم بیان بو آیۀ شریف جه نص قرآن

ففزع من في السموات ومن في الارض

وختی نفخۀ فزع میوو بی باک اهل زمین و سما خوفناک

و با هیبت نفخۀ سهمناک نزدیکن بکیر عالم بو هلاک

بکراوکه نخواهد خدا بکرو آرام نه او عرصه کاه

زمین جون کشتی نا نه تلاطم سما نجنبش جون بحر قلزم

زن حامله بکیر نهند بار طفلان مبان پیر تمامی یکبار

شیطان جه هیبت بکریزو تا و سراسر دنیا بکیلو بداو

هر تا که جل سال دنیا نخروش نو زلزله سخت کس نبی بهوش

بیانش کون جه آیۀ کریم ان زلزلة الساعة شيء عظيم

بلفظ شیرین

بلفظ شیرین رسول اید فرمان اربوجه دستش کسی لقمۀ نان

جه سام هیبت زلزلۀ ستم قدرتش نین بنیروش نه دم

نفخۀ دوین بکرین تحقیق اگر خداوند بدروم توفیق

فاذا نفخ في الصور فصعق من في السموات ومن في الارض الا من شاء الله سورۀ تنزیل

به نفخۀ دوم عالم میبو فوت هر صاحب ذی روحی بنیش باوی موت

الا شهدا و حاملان عرش هم او ملکان مقرب نه فرش

ایدش فرماو لنه خدای لطیف تعریف شهید جه آیۀ شریف

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون فرحين بما اتيهم الله من فضله سورۀ آل عمران

رسول سرور ایدش کو بیان اظهار کو تمام حال شهیدان

به پنج درجه اهل شهدا　　هم بالاتران جه کشت انبیا

حضرت قابض روح انبیا　　خدا برو روح شهدا

غسل شان مدان بپوشان کفن　　شهید بوجرک وبوخون بدن

مرده موانان جمع انبیا　　زنده موانان جمع شهدا

نبی جه محشر کران شفاعت　　ایشان هر رونه موان از رحمت

جه صدای نفخه بر امر خدا　　ذی روح جنت مشان بفنا

جه دما خالق پادشای مبین　　حکم کرو رب العالمین

واتش ای قابض بشو بزمین　　چنی ویت بره اعوانان بیقین

جه اول دنیا هر تا آخرین　　بگشام پیت قوه گشت سما و زمین

بقهر و غضب شونه پی ابلیس　　بستانه کیانش لعین خبیث

بدر عذابش نیده گشت دنیا　　وچند هنه گرسک رو سیاه

قابض ایدشنفت خیزا بقار　　زنجر آهر آورد صد هزار

مالک دوزخ

مالک دوزخ خیز باشاد　　درگای جهنم یکسر کرد گشاد

بهیبت قابض بیا ما بوار　　پی کیان کیشان لعین مردار

فرمای لعین امجار به یقین　　عبرت نما که توجه روی زمین

شیطان ایدشنفت گریزا بتاو　　لواپی شرق او لعین براو

دیا عزرائیل حاضرن جه لاش　　دوباره لعین بگردش تلاش

به یکدقیقه هر چوار اقلیم　　گیلیا جه تاو شیطان رجیم

جه کوی سراندیب ویش بو تنگ　　نه قبر آدم لعین ناپاک

واتش ای آدم دستم بدامان　　جه بونه توه پاسه بیم امان

جه پین ملک امن بیم رجیم　　مطرود و مردود درگای خدا بیم

عزرائیل فورانیشتنه سر سینش　　شکستش بهم سینه پر کینش

واتش ای قابض پی رضای اکبر　　کیانم به تان باوره وبر

ایدش واجواب قابض رهبر　　مبو بعذاب اول و آخر

زقوم دوزخ کروت بذرون   کیانت بغضب باورون برون
پنجهٔ بغضب پکاش نه سر   کفت نغرغره ملعون کافر
نالهٔ غرغرهٔ شیطان لعین   آمان نرازی سماوسر زمین
نکهٔ ورونش باوا بکهسار   کیانش برآورد بامر جبار
چنه هزار زنجیر وستن نه اعضاش   برکشان کشان مدا لینان سنر اش
کیشان بدوزخ شیطان لعین   به امر فرمان پادشاه مبین
بردن به دوزخ لعین مردار   اوان جه سقر جا کش دان قرار
بودماخالق ایدش کو [illegible]   فرما قابض لشو پی بجار
قابض ایدشنفت خبر یا نه جا   ادا آما لبر بحران دینا
وات موج شما مبو بو تمام   به امر فرمان حی لا ینام
صیحهٔ بهیبت کیشانه آوان   بحران کشت بین خشک بامر سبحان
تا یکقطر آب جه روی دینا   بحران ونهران کشت شین بفنا

خداوند

خداوند فرما شو پری کوان   بدر بفنا تمامی اوان
عزرائیل وردم آما بغرور   به امر خدا امن هم مأمور
کوان جه هیبت کردشان زاری   زاری بیقرار جه ناد یاری
قابض باجیل هور کیشا صدا   کوان تمامی لوان بفنا
به امر فرمان پادشای اکبر   کوان جه ریخه کشت آمان وبر
جود ما فرما جهان آفرین   بدر بفنا هرچه نز زمین
نعرته کیشا قابض نه اوسات   اشجار واحجار تمام نبات
کشت شین بفنا چشمه و نهرها   نه کند و نه کهسار هیچ نمند نه جا
یک صیحه کیشا او جه روی سما   ستارهٔ بروج یکسر بین فنا
ماه و آفتاب هر دو بین بی نور   به امر فرمان پادشای غفور
جه قابض نوم دم خداوند پرسا   کی منده هن روی ای دینا
قابض عرضش کرد شاه صاحب فرش   چوار ملکه ... حملهٔ عرش

بغیرجه اشیان خالق اکبر — ای بندهٔ ضعیف جی دنیای بدر
فرمابکره قبض روح آن — نمانوزنده کسی نه جهان
قابض تاجیین بکرد قبض کیان — دنیا خالی به جه این وجه آن
قابض عرضش کرد بشاه لطیف — نماکه کسی جز بندهٔ ضعیف
فرماکیان ویت مبوب ستانی — دنیانمبو بجا و دانی
قابض بفرین پادشای غفار — کیان ویش کیشا بزاریو بجوار
وختی نظر کرد خالق منان — دنیا چول بین کس نین عیان
سه دفعه صدا بکردش خالق — هیچ ناماجواب خالق رازق
جواب ویش دا پاکش غفار — دنیا خالین واحد القهار

قَالَ اللّٰهُ تَعَالَی لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

احوال زمین بکرین بیان — چیش منوجه سرجه دمای اون
هرگوشهٔ بید اخاص کرا بو — یا جسای بید اور یا بو

کله

کران برزکی قطعش کران — هم جه بالدی او بهشت میزان
هرگوشهٔ زمین بندهٔ روسیاه — جه بالای اوه کرده بوش کناه
کران حجره بی زیاد و کم — کران پایه پری جهنم
او باقی زمین تا جیل تاب — نکربابولیش هیچ جاصی وخراب
چنی او ماهی دنیاش هانسر — کران ضیافت بامرد اور
پری مهمانی بو اهل بهشت — بنوشان بشاد بکران کل گشت
جودما بامر پادشای اعظم — هر هفت آسمان پیچان بهم
به نص قرآن بآیهٔ دلیل — نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ
بحکم فرمان پادشای غفار — سما پیچو بوینهٔ طومار
هرتا چهل سال دنیاهن ویران — جودما بامر پاکش سبحان
اسرافیل چنی اخی جبرئیل — حضرت قابض چنی میکائیل
هم زنده مبان مشان بحضور — اسرافیل فورًا هور بکرو صور

آدری کرم و غفور غفران   نشان بهشت و اچان رضوان
هر هشت بهشت بدران ترتیپ   پری محمد رسول حبیب
پری محمد رسول سرور   براق پریش باوران و بر
لوان به بهشت اوان اهم براو   آوردن براق تباجیل تاو
زینش جه یاقوت لجامش زر   سر زین مرصع قلتاخ جه گوهر
روشن ونیه انان عربی زوان   یک بال جه زمین یک جه آسمان
بقدرو بالا بلند تر جه خر   نازک و نجیب خوار تر جه استر
پی اید تسمیش به براق ماچان   چون برق لامع مشو بدوان
بی کشت تدارک آمان جه سیدان   هر چند جه سیدان امد شان جولان
بکیلان بداوی روضه رسول   نمایان نبی خیع بین ملول
چون زمین هموار نه کره و نه سنگ   قاغا صفصفا بی صدا و دنگ
گردشان سجده بش جلیل   اوروضه رسول نیشش دلیل

ایدش

ایدش بیان کرد یاری شاه غفور   هر جا مکرر یو یک طبق جه نور
آنه نشانه رسول سرور   باران نمیدن ان نصحرای محشر
کیش شان براق آمان جه سیدان   او یک طبق نور بی نمایان
خزیان بتاوه او تدارک   هر تا بیاوان روضه مبارک
واتن اسرافیل بکره صدا   حشر مخلوقات بتوهن بربا
اسرافیل واتش او بجرئیل   امین وحی واچه تباجیل
جبرئیل واتش آیاران دین   بیادبین اربواچون این
واتن میکائیل بکرو صدا   میکائیل فوراً اکردش تمنا
واتش السلام علیک یا رسول   جوابش ناما او هم بی ملول
واتن بقابض نیت بین فرض   جه بین ایمه مبو کری عرض
قابض بواتش سلام علیک   هوریزه و یا ای روحی لدیک
جواب قابض هم ناما و بر   واتن اسرافیل تو هم صدا کر

سلامی بکرد اسرافیل زار / ای روح لطیف سید نازار
جه مهد زمین هوریزه وپا / تشریف یاوره تو تخت گاه
تو بو تحضور همن واده حساب / ولهم عذابن سؤال وجواب
روضهٔ مبارک فوراً شقش ورد / هوریزا جه خاک بی غم و بی درد
براستراحت بهشت جای ویش / خاک ز تبش گشت ریزا پیش
بهره و بتش رسول نازار / سر و روش بالا جه توز و غبار
بروان دو جبرئیل رهبر / حلهٔ نور بنیش بپوشا نور
فرج بجربیر شعی سرور / آرو چه روین راست واچه خبر
عرض کردیار سول روز قیامت / شیون و حسرت چنی ندامت
بدر فرکانی سید سادات / تاج و براقم آورد بخلات
رسول بفرمانیر سوم آن / و آتش رازیان هرشت خان
پری تو برام واجب الوجود / هر هفت دوزخ کربا که سرد و

واتش پرسوم جه حال امت / حالشان چون جی روی قیامت
اسرافیل عرضش بکرد بحضور / تا حال من نفخم نکردن بصور
آما بگفتار سید سالار / الحمد لله دلم گرت قرار
نفسم پاک بی بدم راحت / امتم نامان بکیشان رحمت
تاج نورینش نیان نزد فرق / سوار بی براق لوا وینهٔ برق
لوا نمیدان رسول لولاک / یاوا بحضور ویش بوبت نزیک
خروشا جدا ویش وت زمین / نالا بدرگای رب العالمین
ندای آما جه پروردگار / سر هورداره جه خاک حبیب سالار
آرو نین روی رکوع و سجود / جلسه و اعتدال قیام و قعود
روی رحمتن و حساب و کتاب / هم قهر و غضب عتاب و عذاب
سر هوردار نزیک شاه انبیا / هر چه بواری ماورم بجا
عرض کرد یا رب کان رحمتم / وعدت وان بنم عفو امتم

خداوند فرما حبیب پاکذات   ماورم بجا هرچه بور رضات

قوله تعالی ولسوف یعطیک ربک فترضی   سوره والضحی

جود ما بامر پادشای اعظم   آبی نهوا چون منی آدم

میونه پاین موار و به زرم   بروی کشت اشیأ هر تا میوجم

والنهر نلاع جه بان اشیأ   روحان مبان سبز لوبنهٔ کیاه

آراسته مبان تمامی بدن   بحکم فرمان پادشای ذوالمن

نفخهٔ سیمین بگرین بیان   به توفیق امر پادشای سبحان

قوله تعالی فاذا نفخ فی الصور فاذا هم قیام ینظرون

دمای چل ساله پادشای غفور   فرما اسرافیل پف بکر به صور

اسرافیل خیرا فوراً الصور   زنه که مخلوق کشت به نفخ صور

صدای اجه بور آما آشکار   ای روح خارج ببر خبر دار

ای اجد خاک رکهای عظیم   کشت زنه بیان عظام رمیم

امر جیول

هر حیوی بشوپی اعضای ویش   به امر فرمان شاه بی اندیش

روحان کشت تصور نکران پران   نظر نکران بجمع ابدان

اجسا چهد زرع مشان بهنوا   پری استقبال روح جان افغا

بحکم فرمان شاه خیراندیش   هر روحی مشو پی بدن ویش

نوشعت جسد پری روح مشو   زمین برصاص مبدل مشو

آسمان زایل زمین مبدل   خلایق بکیر کشت هن معطل

به یکدقیقه پادشای غفور   حشر نکرو بکیر مار و مور

درنده و سباع و وحوش و طیور   نکرو دیوان اولن بضرور

هر کام جه هر کام ظلمی کهه بو   جه ایدستانو به او مدرو

جه دمای اوان خالق انام   نکرو دیوان انس و جن تمام

یکسر انس و جن تمام خاص و کیت   کشت نامهٔ اعمال بدرن آبرت

لکاه مؤمنن بدست یمین   نولیسا که لیش ای آیه شیرین

وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ

اگر کافرن او بدست چپ　　مدرن پنش نامه بغضب

دستش بکران بصدر سینه　　موا بو صبر پشت نامه پرکنیش

نگاه بکرو نامه با ادب　　نو لیسیا که لیش آی ایه عضب

وَاِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

به پشیمانی ماچان ویلنا　　مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا

مؤمنان ماچان هلم بکافران　　اینه او وعدان واتن مرسلان

هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

خلایق یکسر لخت و برهنه　　گرما تمام کشت تشنه و گرسنه

شراره گرما بو طور مخروشو　　مغز کاسان یکسر محجوشو

کس بحشا بوش کهنه گرمای　　ار کفنه کونی یا هر لباس

جو ساعت میوا و مشوش ندوش　　نه او چشگاه بپوش عورت پوش

سؤال کرن

سؤال کردن علامی از حضرت رسول صلعم

راویان واتن غلامی حلیم　　کوش جه رسول سؤالی عظیم

عرض کرد یا رسول شاه پرمایه　　بیان بکره معنای ای آیه

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا سوره عم

رسول اید شنفت بکردش زاری　　بکیا جه کوناش اسر مرواری

فرما ای سایل سؤالی عظیم　　پرسای چنم ای یار ندیم

روز قیامت پادشای اشرف　　حشر کرو آدم بدوازده صف

صف اولین صورت میمون　　حشرش بکران و بی چندو چون

پرسان یه کین بی نوعه الم　　فتنه کردن جه بین مردم

قوله تعالی وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ سورة البقر

صف دوین صورت خنزر　　حشرشان کران بچند و ار و گیر

و اتشان کین بی نوعه آزار　　و اتشان اینه اهل رشوه خوار

سمّاعون للكذب اكّالون للسّحت مائده

صف سیمین نابیناو کور   جه بین مردم کیلان بفروش

ناعدالی کردن جه بین مردم   حکمشان بین کردنشان ظلم

واذا حکمتم بین النّاس ان تحکموا بالعدل مائده

صف چهارم یکسر کرو لال   تکبر کردن اوان به اعمال

قوله نعم انّه کان مختالاً فخورًا سوره ن

پنجم خون وریم جه دهن جاری   کار نامشروع خلاف باری

امر شریعت و اتن بمردم   ویش راکه رتبش یکسر کردنکم

أتأمرون النّاس بالبرّ وتنسون انفسکم وانتم تتلون الکتاب افلا تعقلون سوره البقر

ششم تن مجروح شکم پر آتش   کواهی دروی مردم و اتش

قوله تعالی واذا مرّوا باللغو مرّوا کراما

هفتم

هفتم پابسته هم بوی بو کند   تابع لذّت شهوت اوبه تن

قوله تعالی اولئك الّذین اشتروا الحیوة الدّنیا سوره البقر

هشتم چون مریض یکنوچ راست   مانع آز کوه بامر خداست

یا ایّها الّذین امنوا انفقوا ممّا رزقناکم آوقیر

نهمین لباس قطران بین بوز   کردنش غیبت جه خود بی خبر

ولا یغتب بعضکم بعضا ایحبّ احدکم ان یأکل لحم اخیه میتا

دهم زبانش جه قفا بیرون سوره حجرات اهل نمیمه دهن پر جه خون

اهل نمیمه بانی سخن چین   روسیاه پیشوا او جه یوم الدّین

یازده هم عریان برهنه هین   جه مسجد مشغول بحرف دنیا

قوله تعالی وانّ المساجد لله فلا تدعوا مع الله احدا سوره جن

دوازده هم چون قیروش بین سیاه   ماران جه میدان کشتا اهل ربا

قوله تعالی وحرّم الرّبوا

راویان با چان معاذ جبل   او نقلش کردن چه شاه رسل

هر وخت بو با روز قیامت   او روز حسرت آه و ندامت

چون دریای بی مردم بد و موج   امتم مبو بد وازده فوج

اول چه قبر قش و بی دست و پا   حشرشان کان با امر خدا

بران بروزخ او ان بستم   دیوان خدا ناو یخن بچم

توبه نکردن هور کیران مایه   کردنش ازیت اهی همسایه

ناوردن بجا فرمان باری   مردم رنجان بدل آزاری

قال الله تعالى واعبدوا الله ولا تشركوا به شيئا وبالوالدين احسانا وبذي القربى واليتامى والمساكين والجار ذي القربى والجار الجنب والصاحب بالجنب وابن السبيل وما ملكت ايمانكم   سوره ن

فوج دوین بو نیش خنزیر   چه قبرویش وا تمام بدلگر

حرش

حشرش بکران بران پی دوزخ   کاهی نه آهر کاهی روی یخ

او انستی کردن چه نماز   توبه نکردن چه ازو نیاز

قوله تعالى فويل للمصلين الذين هم عن صلوتهم ساهون

سیم هم چه قبر حشرشان کلنی   شکم ز چه مار بدوزخ بران

توبه نکردن نذلون زکوة   آتش دوزخ و نش بی خلات

قوله تعالى والذين يكنزون الذهب والفضة ولا ينفقونها في سبيل الله فبشرهم بعذاب اليم يوم يحمى عليها في نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم وظهورهم هذا ما كنزتم لانفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون   سوره برا

هر وخت مستحق مشو پی زکوة   به لد صاحب پول بری حسنات

اول کره موزونه جبین   جوابش دو او هم چه روی قین

بوداماشتش هم چنی پهلو | کردجه سائل او مرد بد خو

حشر چهارم مکران جه قبر | عذابش بسخت مکران بجر

انعاش جه شکم کنت آن ور | کشاکش کشان اوپری سقر

جه بیع وشری کردنش درو | توبه نکردن جه او کفتکو

قوله تعالى هم الذين كذب بالبيع والشرى

فوج پنجمین او جه قبر ویش | پری جهنم مکران بکیش

جه بوی کندش مردم هر انسان | مخلوقات جه بوش تمام نوهان

جه وخت کناه حیا جه مخلوق | نکردن او ب ازق مرزوق

توبه نکردن او جه نادانی | بی توبه مردن جه دنیا فانی

قوله تع يستخفون من الناس ولا يستخفون من الله

فوج ششمین وبی چندوچون | جه پنت برش زبانش برون

روش سیاهن هم بونه قبر | بران پی دوزخ به بند و زنجیر

بران پی

بران پی دوزخ بخواری زبون | بجسته پیشو بدله پرهون

نکردن توبه جه درکاه باری | شاهد دروغ دادنش جاری

قوله تعالى والذين يشهدون الزور

فوج هفتمین بحکم باری | خون وریم ندم او هبو جاری

کشان پی دوزخ ایدش عادت | کردنش ای شخص کتم شهادت

ولا تكتموا الشهادة ومن يكتمها فانه آثم قلبه

هشتم جه قبرش دست و پابسته | زرداب جه دهن بدن بشکسته

بران پی سقر مرد پرکناه | جه روی دنیا دا کردنش زنا

ولا تقربوا الزنى انه كان فاحشة ومقتا وساء سبيلا

نهمین جه قبر روش هن سیاه | جمال ازرق عالش هن تباه

اشکم ودهن پرن جه آتش | بران پی دوزخ او مرد روش

نکردن توبه هتاکه مردن | مال یتیمش بستم بردن

واو غلط الد

وَالَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

صنف دهمین بچند مرارت — کیشان پی دوزخ او بیات
اعضاش گشت مجروح بوزیه جرام — زو خا ولیش مشوا ومرد کم فام
عاق الوالدین بی توبه مردن — فرهان اوان براه بزدن

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

یازدهم جبر قرمست نا بینا — دندانش درازو نه شاخ کا
لب سر بنیش بادوان بچم — لب زیر بنیش بادوان بشکم
جه دستش جاری بمن هون وریم — قرش پربین جه زرد او کیم
توبه نکردن بی توبه لوا — واردنش شراب او هم جه دنیا

إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ونیم ع

دوازدهم روشن و نیه ماه بدر — روشن و پر شوق او جه شب قدر
موران بشاد اوان و نیه برق — بکران سیدان پر جه زرق و برق
اهل عرصات گشت بنا حیران — یکسر عرض کلان بشاه سبحان
ای صنعه ملک یا خوا بنیا — صدای میو جه طرف خدا
ایشان پنج فرضه آوردن بجا — گشت پنجی امام پی رضای خدا
عمل صالح کردن بیحساب — جه گشت نا شرعی کردن اجتناب
جزاشان ایدن بشان بهشت — بکران سیران کلکشت بهشت

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتٌ

بابٌ في ذِكرِ الخلائقِ الى المحشرِ حضرت رسول فرموده

ایدش فرماوان سید سرور — و ختی خلایق جه قبر تیته در
چل سال تمام گشت لخت و عریان — جه لیو قبرش گشت مست و حیران
بی صدا و بی دنگ بی شرب و نه اکل — بی خبر مدران مست لا یعقل

جود ما برام بینای بی همتا   اول و آخر جم کران یکجا
جاکه بلندی جه صحرا محشر   جم مبو نوجا خلایق یکسر
آفتاب بتاب کرماش مجوشو   جه تاب کرماش مردم مخروشو
کشت بکران عرض بشاه اکبر   نداریم طاقت شرارهٔ شرر
فرماش مرخص ایشان بسایه   شاید بو سایه یادان بوایه
خلایق تمام یکسر مدو موج   ملایک ایشان بکران سه فوج
افتد صف مؤمن دهین کافر   یتم منافق بام داور
سایهٔ نورین جمع مؤمنان   سایهٔ دخان بمنافقان
سایهٔ ظلمت تمامی تاریک   کافران تید ایکسرهن خریک
هم جه سایهٔ عرش مدو هفت نفر   عطا بکرو پادشاهی اکبر
امام عادل جه اول نوبه   کسی جوانی بکرو توبه
باز هم دو نفر جه وار دنیا   بجبین یک پی رضای خدا

بچوارم

بچوارم شخصی و بی وسیله   بوانو بویش زنی جمیله
اوکس نکرو او فعل قبیح   جه خوف خدا کیلو بصریح
کسی صدقه کرو به پنهان   هم دست چپش زانو بآن
کسی شوقش بو او جی مسجد   جه صحرا و خانه جه نیک و جه بد
جود ما بامر شاه کبریا   کیوای حضرت بکران برپا
چادری نورین برام نغار   عرض و طول او سه هزار سال
سه طناف خاص جه او بندین   هر سه جه یاقوت دنهٔ دلپسند
نویسیان سه سطر بامر کریم   یکی بسم الله الرحمن الرحیم
یک الحمد لله رب العالمین   بامر فرمان پادشای مبین
لا اله الا الله سطر آخر   محمد رسول پادشای اکبر
قبتش جه نقرهٔ سفیدن برپا   چادر شیرین شاه انبیا
بهم هفتاد هزار چادر اشرف   هر چادر تید اهفتاد هزار صف

جمع صدیقان یکسر به تحقیق — جه زیر کوای بوبکر صدیق رض

تمام عادلان نه صحرای محشر — جه زیر کوای حضرت عمر رض

جمع سخیان بکرین بیان — جه زیر کوا حضرت عثمان رض

سراسر یکسر جمع غازیان — جه زیر کوای علی شاه مردان رض

جمع فقیهان بی کرو دغل — جه زیر کوای معاذ جبل رض

جمع زاهدان تمامی یکبار — جه زیر کوای ابو ذر غفار رض

کروی قیران شاکرو پر تاب — جه زیر کوای اوابی کعب رض

کروی مؤذن تمامی دلوش — جه زیر کوای بلال حبش رض

جمع شهیدان وبی مناوین — جه زیر کوای امام حسین رض

کروی زنان تمامی همه — جه زیر کوای شاه فاطمه رض

قوله تعالی یوم ندعوا کل اناس بامامهم [illegible]

یکرو دیوان پادشای اکبر — حاکم خداوند قاضی پیغمبر ص

فابکر

فربا بجبریل شاه صاحب عدل — ندا بکره بیو اهل فضل

مرخص کران بشان پی بهشت — بکران سیران حوران گلگشت

فوجی تمامی مخزو بتاب — اوپری بهشت بکرو شتاب

جمعی ملایک راه کران لیشان — بتاو هیبت پرسان جیشان

ایوه پی بهشت بشان تا جیل — نین مرخص هیچ کس بی دلیل

دلیل ایمه ماچان اهل فضل — مرخص فرهان شاه صاحب عدل

فضل ایوه جیشن بکران بیان — واتن ار ظلمی کریا بو لیمان

کی چنیمان بدی کهه بو — جه تخواشی بدی نیکی هم باو

صبرمان کردن باو ظلم و بد — کواه هرویشن پادشای صمد

واتن دیاران بجس وشیوه — بشان به بهشت تمامی ایوه

والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس والله یحب المحسنین

هم فوجی دیکر میو تا جیل — ملایک لیشان پرسان دلیل

موجان فضلی ایمه هن تقوی تقوامان کردن پی رضای خدا

فرمان مرخص لشان پی بهشت مویرن بشاد جه اوصحراو دشت

وَسَارِعُوا اِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

هم فوجی دیکرا آمان بروان ملایک خبر میرسان جه آن

واتن صبح وشام نفقه کردیم مال و یان دا بکداو یتیم

فرمان مرخص تمام بد لشاد جه باغچهٔ بهشت یاون براد

تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سوره سجده

هم دیکر میو فوجی جو دما مردم جه خاو پین ایمه جه نما

مرخص

مرخص میان اوان هم بتاو مشان به بهشت یکسر شتاب

دمای پنج فرضه ایمه پی دعا هورداشتیم دست جه درکاه خدا

قوله تعالى اُدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ

هم فوجی میو تمام بحضور جه پیشانیشان هم هوریزا نور

مخلصیم زرای جمع اولیا مبغوضیم پی دشمن خدا

اوان مرخص او جمع نورین مشان و بی خوف پی خلد برین

هم فوجی میو اوان بروان تا جبیل بکلن ایشان پی جنان

پرسان لیشان ملایک بقار جواب مدران اهل روزه دار

ما جان مرخص ایوه و بی بیم بقول خدا و ای آیهٔ عظیم

قوله تع وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا

سوره احزاب

هم فوجی میو تمام بحیبان بویرن بشاد پی روضهٔ جنان

ملایک لیشان پرسان خبر   جواب مدران اون به یکسر
هر وخت مصیبت یاوا بو پیمان   کشت کردنیم صبر با مر سبحان
صابر بیهم ایم جه هر کار و بار   شاکر بیهم ایم به امر جبار

وَالصَّابِرِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ   سورة البقر

جمم مبو مخلوق جه صحرای محشر   کس جه حال کس نمبو باخبر
جه تاب گرما شرار شرر   مشان بحضور آدم سرور
شفاعت کره آدم مهوشس   هلدکیم جه تاب شرار آتش
آدم برآرای مبو بر بان   عصیانم کردن جه درگای سبحان
بشان بخدمت نوح اولوالعظم   شفاعتتان ونش مبو جرم
کردشین بخدمت نوح پیغمبر   بکردش جلب او نوح رهبر
من عصیان ویم ونم بین بار   هم خوار و خفیف درگانه جبار
بشان

بشان بحضور حضرت خلیل   شفاعت کرو جه شاه جلیل
اهل عرصات یکسر بذلیل   بگیران دامان خلیل جلیل
خلیل بذلیل مدرو جواب   امن حیام هن جه شاو ماب
واهل مخلوق تمام انبیا   بکیلان باو نه او حشرگاه
جواب مکران تمام پیغمبر   میان بخدمت رسول سرور
خلایق یکسر مکروان براو   ما چان یا رسول شای برق لوار
بکر شفاعت تمام بین هلاک   بشو بخدمت پادشای پاک
رسول تا جیل مبو نیزان   شفاعت کرو پری امتان
وینه ساجدان مکوجه زمین   مبو سو زمین بدیده نمین
خطاب میو جه پروردکار   ای حبیب من سید سالار
سرهور دار نخاک سای مسند نشین   هر چه بوای قبول بکرین
خدا ایدفرماوی گفتگو   هر چه بوارای مبخشوم و تو

بره هور دشت نماک رسول یارا / آما بکفتار به اندوه و زار

عرضه ایدن پادشاه غفار / بکری دیوان امتان یکبار

تمامی مخلوق ویل و در بدر / تا خلاص بابن جه عرصهٔ محشر

شفاعت او بکوش قبول / دیوان تمام کرد بر یک وزه طول

بکردش دیوان پادشاه لطیف / بمضمون نص آیهٔ شریف

قوله تعالى فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

پاشان واتن جه اهی تفسیر / لکر خداوند عالم و خبیر

حساب کسی شاه بی اندیش / بسیار و بدت یک عبد و یش

بکرو حساب او مرد پر فام / پنجاهزار سال نمبو تمام

باور بخیال رازق مرزوق / یکساعت حساب تمامی مخلوق

جه دیوان و یش خالق اکبر / اول و آخر آورند فتر

به یکدقیقه خدای غفور / نکرو دیوان وحوش و طیور

او بعدالت

او بعدالت پادشاه ستار / ستانو قصاص شاخ جه شاخدار

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

تمامی ذی روح هر چه نه جهان / حتی پشه مکرو دیوان

جو دما بام پادشاه بی باک / وحشی و حشرات کشت بیابان و خاک

ده جه حیوانات منسوبی بهشت / مکان نیران کلکشت بهشت

ناقهٔ صالح عجل ابراهیم / قوچ اسماعیل و بی ترس و بیم

حمار عزیر بقر موسی / نمل سلیمان بحکم خدا

هدهد بلقیس ناقهٔ محمد / سک اصحاف کهف بحکم صمد

جو دما بام پادشاه ستار / ترازو نیران ماوران بکار

موجان میزان بقول رزاق / و کفه دار و او چنی یک ساق

کفهٔ رست او تمام نورانی / پری حسنات اهل ایمانی

کفهٔ چپ او سیاه پر خطر / پری مناقی هم پری کافر

هر کس سنگین بو موازین او   شو به بهشت بروان و

هر کس سبک بوش او کفه میزان   رو به کلخن اوپره یزان

فاما من ثقلت موازینه فهو فی عیشة راضیة واما من خفت موازینه فامه هاویة

فرمان جه حدیث رسول اکرم بخت   در ساعت جه عبد میرد و بحت

اول که روحش خروج بکرد   چمش به سقف خانه مدرد

لبش مو خشک ناخوناش زرد   میوه جه کهش او عرق سرد

اعضاش بحجله کشت مبان جبا   جایش میوه جه کشت اقربا

شیطان لعین بدین نار ان   میوه بلدی او پی سلب ایمان

بکر خداوند یاد و بدلو   خبیث سخت ش بنده نامرلو

دین ایمان جه دخت میزان   نیک و بد او کشت میو عیان

هر جه کوش میو آشکار   تمام بحضور فاعل مختار

هشت نفر

هشت نفر شاهدلیش میو بر پا   اولش بکان بحکم خدا

قوله تعالی یومئذ تحدث اخبارها

دوین بدان هر دو کاتبین   بامر فرمان پادشای مبین

کراما کاتبین یعلمون ما تفعلون

دو دست و دو پا هم چنی زبان   بدان شاهد جه این و جه آن

یوم تشهد علیهم السنتهم وایدیهم وارجلهم بما کانوا یعملون . سورة نور

یکایک بامر مارا بحضور   جه پایه دیوان پادشای غفور

اول باورن جمع قاریان   پرسو وانش قادر سبحان

قرآن بی رسول کو نم بیان   توفیق توم دان یکسرت زانان

چیست آوردن لایق بو نکار   توقات بلوری بالشای قهار

عرض کرد نکردم من خواب راحت   شب و رو مشغول بیم به تلاوت

خالق بغرمانیت فروغ ملایک واتی بکرو دروغ
ارادش ایدی بوا چان بیش ناتش شهور بوا وبدبک خوش
جه دمای قاری مارن دولتمند پرسا دلش وبی چون وچند
برانم بتو دولت و نعمت جه ویت زیاتر به بی شقت
غرضش گردبلی تو عطات کردن هیچم جه مردم دریغ نکردن
خداوند فرما تو کردی درو مدن شهادت ملک یک گرو
مرادت ایدبی بوا چان سخی بی رضای خدا نکردی اخی
جه دمای اون ماران غزا بیو ئسرش امر خدای
موا چو بنش خدای تبارک من اپی شمشیر چنی تدارک
نذانم بتو بشی بی غزا غزا بکری پی رضای خدا
غرض کردبا من لوام جه میدان یاونام بقتل چند جه کافران
تا آخر الامر ویم کردن هلاک چنی بیون ویم غلطان بیم نخاک

خدا بغرما دروغ مکری مرادت ایدبی تو بزوری
خونمائیت کرد توجه بین مانش هرتا بوا چان بتو سوار خاص
ابتدا هرسه کیشان پی سقر جه بین مخلوق نذشت محشر
وات باصحابان رسول سرور فرزی تر سون جه شرک اصغر
یکی جه اصحاب آما بزبان شرک اصغر چیشن بکره بیان
اینه فرموده رسول خدات بشرک اصغر فرماون ریات
یارب پی خاطر رسول هدی نگهداری کر اسلام جه ریا
جودمای فرما رازق مرزوق یعنی جبرئیل صدا کر مخلوق
هرکسی ظلمی ولش کریا بو بیو حق ویش بدست با ورو
صدا کرو جبرئیل بزدم هرکس جه دنیا لیش کریان ستم
بیو بدیون خالق انام گروحق ویش تمامی تمام
میان جه میدان خلایق بخوش پری یک شخصی مادران خروش

صاحب عدالت پادشاه جلیل … رجوع ایلدی او جبرئیل

حق ایانه تمام در دست … رضای ایکره تمام خاص کست

جبرئیل فوراً اولدی کمز جه خاک … عرض ایلدی شاه بی باک

عرض کرد یارب تمندن دنیا … جه کوباورده آخشر کاه

خالق اکر مرا جو … عمل صالح بستانه جنش

بور بردم تا بون ر ما … خلاصی بابان جه ای عرصه کاه

جه دوما طلب نگاه ایکره … عمل خاصیتس نظر باوره

مثقال ذره اکر حسنات … باقین پرلش بن اهی نجات

وچندانه کر حسنات او … برن ابجنت بدون جا

بفضل رحمت پادشاه سبحان … بر آیه شریف جه نص قرآن

قوله تعالی اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً
يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ اَجْرًا عَظِيمًا

جودما

جودما جبریل عرض کرد یا اله … حشر اولیش داکه بفنا

طلب کارش کشت معطله لی جا … مدرن منتظر کشت جه حشر کاه

کنا طلب کار بیز جه کردن … برن ودوزخ و بچون و چند

جودما جمعی مارن نمیدان … بر خوف و پرسیم جه پایه دیوان

اون جه میدان تمام و بی حال … ملزن جه خوف زبان کنک و لال

خداوند پیشان ایلدی خطاب … کیا نام بی تان رسول و کتاب

حلال وحرام بکران بیان … امر و نهی من تمامی عیان

تمامی یکسر میان بزبان … امر و نهی تو نیاورن ایمان

خدا پر نور رسول خوشخو … ابا یکران اتیان تو

رسول مهوش ویش موزونک … ثنا ایلدی شاه بی باک

چند شاهدم من تمام معتبر … دست و پا و چشم تمامی یکسر

کلام کاتب زمان و مکان … یکسر جه حضور شاهی هدمدان

برآن دوزخ تمام او کروه / بجسته‌اش بیوزاریو انزوه

رسول سرور ایدش کردیان / کوهر فشان کرد جو درج دهان

اگر مردم او جه نزع موت / جه خرب عذاب کناش مبوفوت

اگر جو عذاب کناش بو باقی / جه قرا عذاب مبوشش بباقی

تا شب جمعه اگر نبی پاک / جو دما با مر پادشای بی باک

دو باره عذاب نمیوش و بر / جه شرافتی جمعهٔ منور

باقی عذابش نکنو قیامت / مبو جه دوزخ کیشو مرات

بقدر کناه بکیشو عذاب / جه بین آتش شرارهٔ پرتاب

اهل شراب خورمان بحضور / وستن جه کون قرآن کو طنبور

بضرب چوماغ اهل ملایک / ماوران به پیش اون یک بیک

صد اکران بتا جیل تاب / جه فلان جا که واردنش شراب

جه بو گنده‌شان مردم نعذاب / برآن بد دوزخ اون هم بتاب

اون جه آتش هزار سالی تاب / و عطش ما چان ندارن جواب

خون و ریمشان مریزو بو آر / اهل همسایش بکیشان آزار

کشت اعضاش مبو او قطرهٔ آب / دو باره زندش کانی پی عذاب

مکرو هزار پری قطرهٔ آب / زقوم دوزخ مارن اشتاب

مدرن اپیش منوشو او زار / تمام ریخه لوش مریزو بوار

جو دما با مر پادشای غفار / تابوتی جه سنگ مسازن تار

میرن به او تابوت پر نار / پنج هزار سال مسوچو بار

باز هم جه تابوت ماورن و بر / مبرن بو ییل پری درد سر

گولی پنج ویل ما چان چهل سال / جه پنج او دایکه هزار سال

مکرو ها وارسنا لو بزار / کس جه حال او نین خبردار

آخر جه آهر تمام بملول / مکنو یادش او نام رسول

ما رو زبان او نام محمد / ما وار مکرو جو دم یا احمد

اوان جه

نالش مباد و بگوش رسول | رسول چه ناله او مبو ملول

شوندیون پادشای صمد | ویش موزون نخاک رسول سرید

عرض من ایدن شاه ذو الجلال | ناله امتم من کردن بد حال

خداوند فرماشرایش و اردن | امر و نهی من بجا ناوردن

دوباره رسول کرد شفاعت | مبحشونش صاحب عدالت

نشان ملایک ماورن وبر | پری شفاعت سالار محشر

جودما با امر پادشای اعظم | میو نمیدن امار جهنم

سرش چه آسمان دمش زمین | دهن مشرق ومغرب کرت یقین

یکرو صد امار جهنم | حصه من چه کون بدرن ونم

نامش حریش مار سهمناک | یکرو صد اتام و بی باک

جبرئیل بد و جوابش بی کمات | معصود تیچیش بو ایه تورات

ما چو چه امت رسول سرور | امن مامورم پری پنج نفر

شارب

شارب الخمر و تارک الصلوة | ربا خوار جنبی مانع الزکوة

پنجم گنی پریم کن حبیبا | مشغول المسجد بحرف دنیا

او هر پنج گروه مدرن پیش | منوشوندم وینه لقمه وش

مشو بدما او مارو بیغم | مرو هر پنج پری جهنم

هم اهل ربا ماورن و بر | اشکم بزرگ چه خود بیجر

پیچ و رت گلان وینه دیوانه | بران بدوزخ و بی فسانه

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَوٰا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ سورة البقرة

مال یتیم ور ماورن و پیش | لب زیریش بکرو بکیش

شکم پر آتش بو بنیه تنور | چه پیشانی اوینی نشانه نور

خزنة النار کیشان بقار | بران بدوزخ ایشان هم زار

يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

ناراً وسيصلون سعيرا — سورة النساء

دوباره مارن سلطان وامیر — نوکران چون سگ وایشان چون خنزیر

بک دن کشان پری جهنم — وزن نه آهر بخوار و ستم

تارک الصلوة ماوران بگیر — او آن گشته بوزر برنگ تغییر

بران دوزخ ماوار جه ایشان — رنگ تغیر حال پریشان

فويل للمصلين الذين هم عن صلاتهم ساهون

مانع الزکوة ماوران و بر — بحکم فرمان پادشاه اکبر

اشکمش آماس آما و نیه کوه — بران دوزخ بزار یوا اندوه

يوم يحمى عليها في نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم وظهورهم — سورة التوبة

هم زناکران ماوران بگیر — روشان همه سیاه و نیه کف قیر

جه عورتشان کیم بین جاری — مارن بدیوان او ان بزاری

خداوند

خداوند ایشان تمام خشمناک — کیشان بدوزخ او آن گشته ناپاک

ولا تقربوا الزنى انه كان فاحشة ومقتا وساء سبيلا — سورة الاسرى

اهل قذف را مارن بدیوان — زبان وایشان وران جه دهان

جه دیو اندازوشان همه تغیر — مقذوفان ایشان ماوران بگیر

مقذوفان جودم بدست وایشان — هریک هشتاد چوب بران ایشان

بران بستجین او اهل قذف — پشت وا دیوانه تمام با خوف

ایضا چار گروه ماوران وپیش — یکشان برار گشت بکیشا کیش

یک بیع وشرا کردن بدروغ — وار دلش جوبین بو کنند دروغ

یکی نفقه کردن پی عیال — منتش لیان بین بو وبال

یک مانع بین حاجت یوتر — او حاجت ببو جه ویش زیاتر

رنگ تغیر ماوران ایشان — خدا نکرد بکلم لیشان

خدا جه ایشان تمام غضبناک — بران بدوزخ به امر بی باک

یکی چه اشیان نو کنند درود   روزش دیوان خدا و پیغمبر

بدلیل حدیث نبوی صلی الله علیه وسلم اربعة لا یکلمهم الله یوم القیمة کلاما ینفعهم ولا ینظر الیهم بالرحمة ولا یزکیهم من الذنوب ولا نصیب لهم فی الآخرة ولهم عذاب الیم

سه گروه زنا ورن نکار   ملزن اون بونیه بیمار

یک پوشان لباس پری تکبر   یا بطاعت کردن تغر غر

یکی چه دنیا بنش مایه   منعش بکردن او چه همسایه

خطب میوه چه بروزد کار   پی چه دنیا بی نور کردی کار

فضل ورحتم منع بیه لیتان   کشت کهه وتیان آما چه تیان

قوله تعالی ویمنعون الماعون

هم اهل غیبت مارن چه سیدان   کش کش اون بپایه دیوان

کشت زارد

کشت زار و ذلیل رنگ تغیر   چه بوی نجسی پوشان بدبو تر

چه تاب بوکند اهل غیبت کر   مبان هر اسان کشته اهل محشر

مکران زنجیر تمامی یکسر   برن اشیان بنار سقر

خذوه فغلوه ثم الجحیم صلوه ولا یغتب بعضکم بعضا ایحب احدکم ان یاکل لحم اخیه میتا

چار گروه ایضا مارن بدیوان   چه پشت سرش آوردن زبان

زبانش ثق ثق زو خاموش لیش   برن بروزخ پر خوف و اندیش

اگر سخن چین دو مین فتنه   شاهدی دروغ کتم کننده

والفتنة اشد من القتل مذبذبین بین ذلک لا الی هؤلاء ولا الی هؤلاء قوله تعالی ولا تکتموا الشهادة ومن یکتمها فانه اثم قلبه

هم چار دیگر مارن دبر   بکشان کشان چه صحرای محشر

عاق الوالدین قطع کننده رحم　　آزار یتیم همسایه و هام دم

روشان هپ سیا اولجه دیوان　　حکمی مکرو پادشاه سبحان

بعاق الوالدیک هشتاد چوب　　قطع صلهٔ رحم هم هشتاد چوب

همسایه رنجا هشتاد چوبی عظیم　　هم هشتاد چوب آزار یتیم

عاق الوالدین بر ان بسجین　　هشتاد هزار سال بانور چنین

قوله تعالی واعبدوا الله ولا تشرکوا به شیئا وبالوالدین احسانا وبذی القربی والیتامی والمساکین والجار ذی القربی والجار الجنب والصاحب بالجنب وابن السبیل

مارن گروهی جه صحرای محشر　　گردشان اولن هم خیر و هم شر

ماورن ایشان بپایهٔ میزان　　خیر و شرشان بهم مکیشان

لکو مکمیتقال خیرش بوزیار　　شولی بهشت بخاطر کن

وان کان

وان کان مثقال ذرة خیرا یره

بحکم فرمان پادشاه غفار　　محو کران گناهی اویکبار

تاج مرصع بیزان جه سر　　میوشان ونش چند حلّه جه زر

برت آتش اونامهٔ اعمال　　آیبی باراق ماورن فی الحال

سوارش مبو بی لوغه عنوان　　تا داخل مبو بروضهٔ جنان

شو بجاویش او مرد لطیف　　بمضمون قول آیهٔ شریف

فاما من اوتی کتابه بیمینه فسوف یحاسب حسابا یسیرا وینقلب الی اهله مسرورا

وگر شتعالی شرش بوزیار　　معطل مبو بندهٔ بی مرله

وان کان مثقال ذرة شرا یره

اینه وابستهٔ ارادهٔ خدا است　　فاضل و عال شاه بی همتاست

اگر بو بفضل بران جنت　　وگر بو بعدل بدران زحمت

برت پیش نامهٔ اعمالش — او هم چو دما بد مبو حالش
قطران و زخ پوشان بقامت — تاج آهرین بر سر نزاهت
و دست گردن روش بو بینهٔ قیر — پالیش منبران نه بند و زنجیر
بر سر جهنم مبر آتش بر او — چه او آهر اعضاش مبو آو
به امر فرمان پادشاه لطیف — به نص قرآن به آیهٔ شریف

وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَآءَ ظَهْرِهِ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا وَيَصْلٰى سَعِيرًا

چو دما به امر پادشاه قهار — ماوران وبر تمامی کفار
میان نمیدان گشت مستحیران — مدران منتظر بی امر سبحان
نکرد خطاب قهار قدیم — ایا من الکبرا اتیکم نذیر
مدران جواب کافر بد خو — هیچکس نواتن پیمان امر تو
خطاب مکرد جمع انبیا — نواتن پیشع ایوه جرد نیا

ابنیا تمام

انبیا تمام مکران سجود — ثنا مکران برب معبود
امر و نهی تو کرد و اتیم پشیان — دروغ مکران ای کینه کیشان
بعز ما مبو شاهد باوران — باوجود ویش دانایی با آن
پی تقویهٔ قعد تمام انبیاء — امت رسول ماران بکوا
مدران کلهی امت رسول — چه قول ایشان کافران ملول
کافران نکیر مکران شتاب — چه قول ایشان نکیران عتاب
چه آخر کار آمان بمیان — چه طور فرامان حال پشیمان
خداوند باز هم مپرسولیشان — چه طور فرامان بحال ایشان
امت رسول مکران بیان — احمد آورد ش قرآنی به بیان
به امر و به نهی بوعد و وعید — هرکس بکرد و او مبو سعید
هم کار و بار گشت پیغمبران — چه قرآن ذاکه بیت بیان
بقول رسول بکردش اظهار — گشت کردن تکذیب کافر بکار

خطاب کرد بادران احمد میوندیوان سلطان سرمد
آنانکه خصور ویش کنا نخاک ثنا بکرد به یزدان پاک
خداوندا فرما سید سالار جه کار هست بر خبر دار
چون بکردن رست اوان وبی باک جه کناه ایشان یکسر بان پاک
ای جماعت بادان بو آیه شادی بکران ایوه بی آیه

قوله تعالى وكذلك جعلناكم أمة وسطا لتكونوا شهداء
على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا

بران کافران بفرمان حق کشت روی سیاه هم چشم ازرق
پنج چند ملک مالک امیر هر یک ماوران چند هزار زنجیر
جمع کافران ماوران بکیر دست و پا بسته بحلقهٔ زنجیر
به امر خدا بی چون و چند هر کافر چنین بکشیان ماو بند
کشت غل و زنجیر بکردن شان بران بدوزخ بکشان بکشان

مشان

مشان نه آتش کافر بی پیر مسوزان جه پیش آهر و زنجیر
آرزو کلان میان پی برون عودشان کران وبی چند و چون
باچون ان مالک سقر ببوکجش ان شرارهٔ شرر
شیطان لعین ایوه دان فریب قول رسول ان مکردن تکذیب
چند کز آهر مدان و دن ان در بابه اوان پی دوزخ مشان

كلما أرادوا أن يخرجوا منها أعيدوا فيها وقيل لهم
ذوقوا عذاب النار الذي كنتم به تكذبون

باب في ذكر الصراط رسول صلى الله عليه وسلم فرموده است

اگر خداوند بدروم توفیق احوال صراط بکرین تحقیق
پردگه صراط به امر داور جه بان دوزخ کیشیان سراسر
بحکم فرمان خالق اکبر تمام مخلوقات لیش کرو گذر
بقول رسول هم نص قرآن آیه شریف مکروش بیان

وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا

باریکتر جه مو تیزتر جه شمشیر　　تاریکتر جه شبا وجه سیاقیر

هفت قنطرهٔ صراط پر ملال　　راهی هر قنطره سه هزار سال

هزارش بالا یکهزار سر دشت　　هزار بروز یر قعرش پیداوشت

جه هر قنطره بکران سؤال　　هردم کریدن تمام بر ملال

اولی قنطره میپرسان ایمان　　نهرشش اصلش یکسر پرسان

قنطرهٔ دوم پرسان جه نماز　　رکن و شرایط تمام بر لواز

سیم جه روزه چهارم زکوة　　ارنکرده بونیش نجات

پنجمین جه حج ششم جه وضو　　غسل جنابت تمام شرطاو

نگرداشش جواب تمامی طیار　　وکر نه جو ساعت مور اتش بنار

هفتم مپرسان جه بابا و دایه　　قطع صلهٔ رحم مال همسایه

اکر ایانه ناوردن بجا　　فورا مورانش بنار سیا

ایدش

ایدش فرماون سید سالار　　مخلوقات وحشی جه پل بان سوار

بونیهٔ کشتی بکنوجه کرداب　　آشفته حالان یکسر کشت بی تاب

کس کس ناوین جه خوف صراط　　مخلوق جه هیبت تمام کش و مات

فوج اولین برق کذر مکرو　　فوج دوین چون باد مویرو

فوج سیمین چون طیر تیز رو　　فوج چوارم چون اسب تیزدو

فوج پنجمین چون مرد جوان　　فوج ششمین پیر و ناتوان

فوج هفتمین بونیهٔ بیمار　　مویرو پیدا او بلاره لار

بعضی روزی بعضی هفت روز　　مویرو پیدا الصد درد سوز

بعضی یک سال بعضی سه سال　　مویرو بعضی به پشت پنج سال

بعضی بشاد مویران بی غم　　او پل صراط ناوین بجم

جه ملایکان میپرسان خبر　　مواچان جه کون صراط و سقر

فرزند مدران ملایکه پیشان　　برحمت الهی ویردن لیشان

فوج فوجے میان میاون کنار   ہونیان بچم صراط چنی نار
زالہ ندارن بگران کذار   یکسر میان جہم اون کشت زار
بکریہ ورانے اون بہ یکبار   اسرین ہونین مرزان بوار
جہ خوف دہشت مکران ہاوار   ماچاپایاغفور پارشاے غفار
جرئت نداریم جی صراط کذار   موزیم تباو شرارہ ا نار
جبرئیل پاچوچون بجر دنیا   ایوہ تماتے بویران پیدا
واتی بکشتی ایبہ جہ دنیا   عبورش کردن راو یارپے راہ
خالق سفرما سجد و یشان   ایوہ تباجبیل باوران پیشان
خطاب کرو پارشاے اکبر   تمام سجدان باوران و بر
پایہ ایشان یکسر جہ عنبر   دیوارش تمام جہ مشک ازفر
نقش زرجد خاکش زعفران   بہ ای عطر و بو ماران بدیوان
مرخص فرمان اہل جماعت   جہ مزکے ویشان کشت بیان راحت

اہل جماعت یکسر بدلشد   شان بزرکے پے وایہ مرلہ
جہ دینا ہرکس ادب بکردہ   اوروہ پرلیش مبوبہ پردہ
ہرکس بے لوب لوابو ونش   اومزکی راکہ ندو پنش
بجا ماتو تیناویش نوجا   بچون مشغول بین بحرف دینا

قولہ تعالی وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ترجمہ

یکسر سجدان مخروشان پرا   ویشان موزن بو بجرسیا
تمام اماما‌ن جہ پایہ منبر   مؤذن ماچان اللہ اکبر
یکسر لوان چی کران خروش   تمام سجدان مجوشن بجوش
وقتی ہواچان اللہ اکبر   زلزلہ بکنو جہ صحراے محشر
خلایق جہ حشر تماتے حیران   پرسان یارب پارشای سبحان
اینہ انبیان یا خواو لیا   بے ذوق و زینت ویردن نہ جا
کرو خطاب امت رسول   اموسنے من کشت کردن قبول

پنج فرض نه مسجد کردن جماعت … سوریان ایشان تمام بر جت

تمام مسجدان دنیا سر آسر … بذکرو توحید جه بجرشین و بر

تا دخل بنان اوان جه بهشت … نکران سیران کلکشت هر بهشت

برامر خدا ازوز محشر … عبدی جه عبدان ماوران ور

حسابش کلن جه خیرو جه شر … شرش جه خیرش خیلی زیاتر

خطائی کرو پادشاهی اگر … مردگناه کار بران پی سقر

ملک اومردمکیشان بقار … هرابران به زدیک نار

ندای بکروتاک تنیای فرد … فرما جبرئیل پرسه جو مرد

بپرس پیشش جه دار دنیا … رفیقیش بین چنی علما

شاید جه سینی اهل علما … ای مرد مسکین بنجشیو گناه

جبرئیل پرسو جو مرد ضعیف … مدروجواب او مرد نحیف

مواچو والله جه دار دنیا … آشنا نه بیم چنی علما

دباره

دباره خدا خطاب نکرد … فرما جبرئیل برسه جواو

اوچنی کسی نبین بر رفیق … اوچنی عالم بیه بو شفیق

بواتش بلی من چنی کسی … اودوتش مدشت علما بسی

خداوات جبریل برش به بهشت … عفوش بکره جه گناه زشت

بفضل خدای شهنشای اعظم … متصل بین او هم بعالم

ایدش فرماوان شای لولاک لقب … اَلْمَرْءُ یُحْشَرُ مَعَ مَنْ اَحَبَّ

بَابٌ فِی ذِكْرِ جَهَنَّمَ وَصِفَةِ النَّارِ

برامر فرمان پادشای اعظم … باورین بیاد ذکر جهنّم

اووخت جهنم ماوران نه بند … هفت هزار زنجر زبان بکردن

سر هر زنجیر هفت هزار ملک … بزور بکران اوان وی شک

کرش مدران ملک هزار حال … آواز زفیر اومشو چل سال

اِذَا رَاَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِیدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَیُّظًا وَزَفِیرًا

مسکن باواش زیر ہفت زمین — اورو ماورن او بر زمین

بحکم فرمان شاه بی ہمتا — جه لاچپ او عرش مبو برپا

ترمی بشرر کالقصر کانه جمالة صفر الآية

خطابی میو جه پرور دکار — بشان جهنم باورن نکار

مشان جهنم باورن وپیش — چینه ہزار زنجیر مکرو بکیش

نالهٔ زفیرش ہم بی طور میو — جه سامشن امت میان برانو

کشت میان بچوک بو نیه بعیر — جه نالهٔ زفیر جه خوف سعیر

قوله تعالى وترى كل امة جاثية — سورة جاثية

صدای زفیرش مشو پانصد سال — جه ہیبت مردم کشت بهان بد حال

تمام انبیا و امتان پیش — نفسی نفسی شن ہر کسی په ویش

(عیسی علیه الصلوة والسلام)

خلیل الرحمن موسی بن عمران — نفسی نفسی شان اون جه میدان

سیوای جه رسول خاتم النبی — او ہر مواچو امت امتی

دوزخ شراره کمیشان په شان — مخلوق جه ہیبت مکرن افغان

ماچان ای آتش تشبق زیت کوان — بشوفواکرن بشق خوشخویان

بشق خاشعان بشق صایمان — بشب بیداران بشق قائمان

بشو بدما بره رجوع — مخلوقات یکسر ہلاک جه خشوع

شرارهٔ آہر زیاتر مبو — ہیچ باکش نین جه آکفسکو

جودما جبریل موا چو پیش — بشق تائبان خاموش بر آتش

براسرین کرم دیدهٔ توبه کار — خاموش بر پویت آ شرارهٔ نار

یکقطره جه اشک دیدهٔ گنا کار — جبرئیل بار و مش نو بو نار

خاموش مبو او به امر داور — یکرو آرام جه صحرای محشر

جودما آتش بحکم اکبر — نه شعله جه او بر مبو و بر

یا جه بالا یکرو قرار — یا جه یمین یا جه یسار

کشت اہل محشر یکران میان — اید مدیو بچم رسول پاک جان

بکرو صدا جبریل ر هبر   حال امتم بو اچه خبر

جبرئیل عرض کرد سید سرور   خوف امتت بخاطر ماور

او غبار و توز سرت کرجیا   فور اسحش کرد شاه انبیا

جو د ما به امر خالق اکبر   توز و خاک سر سید سرور

بکردش بهور چون هور باران   پری امتتش بی لبایه بان

دوباره جبریل بکردش گفتار   لحیهٔ مبارک پاک کرجه غبار

پاکش بکرو رسول مهوش   مبو به پرده اوپری آتش

دوباره ما چو رسول پاک تن   او توز و غبار پاک کرجه بدن

پاکش بکرو رسول سرور   مبو بحجاب امت و آهر

جو د ما عبدی ماوران و بر   جه پایهٔ بیزان کیشان خیر و شر

حسناتش کم سیئات زیاد   کیشان پی دوزخ او مرد ناشاد

برون پی دوزخ بخوار و بزار   یکموجه دیدش دست کرد بهاوار

عرض کرد

عرض کرد یا رب پادشاه غفار   ایدش فرماون رسول سالار

بریز و اسرین هر چیم پی خدا   منخو او چیم شاه بی همتا

من زاریم کردن هر شب تا برو   اسر نیم ریزان من جه خوف تو

عرض من ایدن شاه بی همتا   امن جی شخصه بکران جیا

مجو شو رحمش شای صاحب کرم   بران پی جنتای مرد پر غم

یا رب بحاجت شاه شفاعت   رحمت بجو شو پری کشت امت

بابٌ فی ذکرِ الابوابِ جهنم

به امر فرمان پادشای اعظم   بکرین بیان درکای جهنم

هفت درکانش هست یک جه بان یک   نام هر هفتش بو اچین یک یک

رسول واجت جبریل امین امان   ساکن هر هفت بکره بیان

جبرئیل واتش رسول ندیم   اسمشان اینن درکانهٔ جحیم

اول پایه جاگه سنا فق   دوم هن جحیم مشرکان درحق

سیم سقر جای کوکب پرست | چهارم لظی پی شیطان پرست
پنجم حطمه هن جاکه یهود | سیر هن پری نصاری مرود
جبریل چه هشتم زبانش کرد بند | رسول پرسا و بی چون و چند
پیچی چه هشتم تو انتی خبر | وات تو پرسای رسول سرور
فرما که هشتم بکره بیان | تا من هر هشتم لی بیو عیان
هشتم جبرئیل بکرد آشکار | پاهت تو بوش کنای کبار
رسول اید شنفت کنا زمین | بی هوش بو فوراً رسول امین
جبرئیل سرش بکرت نه آغوش | هرتا ساعتی چون آما بهوش
فرما جبرئیلی غمم بی زیار | کیف و ذوق من بکسری او بار
واتش بجبریل رسول خوشخو | کم امتم هر دوزخ مشو
عرضش کرد بلی اهل کبایر | مبو بر دوزخ سوچو با هر
رسول اید شنفت کرو ازار | اسر نمان ریزا چون سیل وار

بری اسمان

پری آسمان بگردش زاری | آنگوناش اسر مرواری
جبرئیل چنینش دست کرد زاری | دانهٔ مرجانی نچم بی جاری
رسول وات جبریل پیچی کرتین | جبرین ملک تو روح الامین
واتش ترسوم بونیهٔ ماروت | سوزوم با آهر یاونیهٔ ماروت
فرمانی آما چه شای لاینام | آهر دوزخ جرهرو حرام

باب دیگر در ذکر زبانیهٔ جهنم

به توفیق امر پادشای سبحان | زبانیهٔ سقر بکریم بیان
بیانش کردن رای و معتبر | زبانیهٔ سقر پی نوزده نفر
مالک دوزخ سالار ایشان | یکسیر با هیبت گشت غضب کیشان
هر یکا چه سر زبانهٔ آهر | نشتن به تمکین بخوف و خطر
زبانهٔ آهر نوار و حساب | دایم چه کین پی اهل عذاب
کل واحد چه اهل او ان | چل هزار یکجا روزان ازنوان

تمام غضبناک اوان به یکبار   دوزخ چه هیبت بنیش قرار
چشمشان چون برق دندان شاخ   لب زیرینشان یاون پشت پا
شرارهٔ آه چه دهن جاری   نیون نشان رحمت بار
حکم نکرد مالک سالار   ببران دوزخ پری کنه کار
هر یک چهل هزار تکیشان یقین   پری جهنم زار یو کرین
چه خوف دوزخ تکیشان صدا   ذکرشان مبو بالله الله
مالک بهیبت مراچو بنار   بکران به بند اهل کنه کار
مرو چلب آتش سیاه   یکسر مشغول بذکر الله
جهور باورین اوان دلیو نار   غافل نمان چه ذکر غفار
مالک بغضب چون دیو لیشان   یکسر بیان اهل زار یو پریشان
بر یکبار ایشان یکشان بنار   چه بین آه شرارهٔ شرار
کافرمیان غرق تا چال تیغی   چه نار سیاه هم بجز یغی

یزکافران

نیز کافران بعضی تا زانو   بعضی بسینه بعضی تا گردو
وختی که آتش میاوو برو   مالک نازو روش بسو چو
مواچو سجدش بردن چه غفار   نمبو روشش بسو چو بنار
دلش نمبو بسوچو تاب   چه روزه صبرشس بین پر آب
پاشش فرهادن شا انبیا   اهل جهنم روشان هن سیا
چمش هن کبود سرش ونیه خر   بدن چون خنزر کشت کرو بیغر
مویش چوب کز صد اچون جهاک   هر یک یانه هم تاریک تار
شکمشان پرتن چه مار و عقرب   بدن ونشان اوان بغضب
پوستشان یکسر بسوچو بنار   هم پوستی دیگر میو نزو کار
بیانش کون پری اهل دین   چه لفظ کلام هر آیهٔ شیرین

كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ

سوره النئ

رحمت نداران هم نین قرار | جه تاب سوزش شراره ئاو
چاره هزار سال کران ناوا | کس جه حالشان نین خبردار

باب فی ذکر خروج الامة من النار

بیانش کون سید سالار | امتیم باقی نمبو جه نار
مبو بانو هر کس پرو بال | جه بین آتش هفت هزار سال
سه هزار سال باجان یا حنان | جه بین آتش زاریو فغان
سه هزار سال باجان یا احمد | بحکم قدرت پادشای صمد
یکهزار سال زاریو کرین | ناوار کمان ارحم راحمین
بحر رحمتش مجوشو غفار | فرما جبرئیل تو بشو نبار
تماشا بکر امت رسول | حالشان بزانه نیکت یا ملول
مشو بدوزخ جبریل رهبر | دیاکه مالک جه بالای منبر
هوریزا مالک اوپه دلیل | تواضع بکرد چنی جبرئیل

با جه لاد

پی جه آمانی بی جا کو مکان | و آتش آمانم سیر امتان
مالک بو آتش حالشان هین تنگ | ناوار کران نمبان بی دنگ
سر و چشمشان مسو جو نبار | دل و رویشان بین نگهدار
جبرئیل و آتش مالک سرور | سرپوش دوزخ لا بره و بر
سرپوشش لا برد مالک نه اوسات | جبرئیل نگاه کرد بمخلوقات
جه شوق شوله نور جبرئیل | امت بین روشن جه زاریو ذلیل
واتن بمالک ای شخص نورین | کین جه دنیا نبین وینهٔ این
واتش جبرئیل بحکم صمد | و جیش ماورای پر محمد
مکنو یادشان اسم محمد | فریاد کران باچان یا احمد
کران گریه و زاری بیشمار | یا جان ای اخی سید سالار
عرض حالمان و اجه بر رسول | امت تمام یکسر هین ملول
بو و اجه پیش شای شفاعت کوش | پی جه امت کون فراموش

شی بدباوه جبرئیل سالار — یاوا بحضور پادشای غفار
فرما بجبرئیل حال امتان — چه خبر داری بکره بیان
عرض کرد یا ربی جاشان فری تنگ — چه ذکر باری نمبان بید نگ
دوباره فرما جبرئیل خوشخو — چه سفارشی بکردن بتو
عرض کرد یا ربی خالق منان — واتن بیاونه حال امتان
بواچه پیش رسول مدهوش — پی چه امتت کردن فراموش
فرماشو بلای کان شفاعت — اگر نکیانی بهوخیانت
جبرئیل بخزین بزاریو ملول — لوا بخدمت حضرت رسول
جبرئیل رسول بدی بصد ناز — جه پایهٔ طوبی نشتن بد لواز
واتش یا رسول سلام علیک — شای براق سوار ای روحی لدیک
رسول نگاه کرد جبرئیل زاری — مریزا اسرین دانه گردی زاری
واتش یا اخی چیش بین جاری — پی چه مگری بی نوعه زاری

ایدش دا جواب

ایدش دا جواب جبرئیل شتاب — پری امتان جرگم بی کباب
جه بین آتش امتت بی شو — یکسر سلامش کیانان بتو
مات و ملول بی رسول سرمد — دلش صد امید ماچان یا احمد
بزاریو کرین کان شفاعت — جوابش بدا لبیک یا امت
رسول بتعجیل هورزا و پا — لوا بدیوان حضور خدا
دلش کنا نخاک بدیدهٔ نمناک — حمد و ثنا کرد و شاه بی باک
حمد و ثنای تمام بی قیاس — آوردش بجا رسول اناس
ندائی آما جه شاه بی باک — فرما یا رسول سر هوردار نخاک
هر چه بوازی مکرون قبول — هور ریزه جه خاک تو مکر ملول
رسول عرضش کرد بشاه جلیل — حال امتم بیان کرد جبرئیل
فضل و رحمتش حق آورد نکار — فرما ای رسول حبیب نازار
چونکه مکری بی طور شفاعت — بخشام گناشان یکسر برحمت

مدارا کر هر تا که سقر   اول برحمت باوره وبر

رسول سرور بخاطرکش د   لواپی دوزخ است کا آزاد

مالک رسول دی آماو پیشواز   بوسادست و یای رسول بصد ناز

فرما ای مالک دیده کیان من   یا کشی جه کون امتان من

عرض کو یا رسول نان بجهنم   هفت هزار سال بی زیاد و کم

و باس فرما رسول سرور   سرلوپش دوزخ لابره وبر

مالک سر پوشش بوت او کنار   سرکیشا نوجا رسول سالار

شوق نور او دوزخ کرد روشن   جه دیش دوزخ یکسر بی گلشن

مردم پرسان مالک سرور   ای شخصه کین وینه قرص خور

و تش محمد سالار محشر   پی سیر است مدیو لنقر

و شی شنفتن نام محمد   بکون فریا یکسر یا احمد

بودت و کوشتمان سراسر سوزا   یا وه بفریا شاه انبیا

اما بزبان رسول سرور   بحق خدای خالق اکبر

بزه یم آمامن بجا لتان   مجز بنوکم جه احوالتان

تمامی یکسر او آورد وبر   کشت وینه زخوال بلکه سیاتر

مبرن ایشان فورا جه اوسات   هرنا میاون به نهر الحیوة

نشان نو چشمه یکسر بشتاب   بجرک ورو خشان مشورن ابه آب

کشت مبان وینه جوان شو   روشان بوینه ماه چهارده

تمام مین محبوب یکیرو بی غم   نه بیش نیشان نام جهنم

معلوم بوجه لای اهل انبیا   ایشان براما ن چه نار سیاه

مؤمنان نو دم کشت کمان زنگ   ثنا کران بشاه بی باک

ما چان یا غفار شاه بی نیاز   آنان چنیمان کشت کون نماز

آوردن بجا حج جنی زکوة   جه بین آهر تمام بین مات

غفور غفار جواب اید ماچو   بشان هر کیه هر کس مشناسو

جه نار دوزخ برون باورن — بخی ویتان بر بر روضهٔ رضوان

مؤمنان یکسر بکیف و بشوق — مسشان بهشت بدله پر ذوق

هر کس وت ویش باور و اوسات — بتاو بروشن به نهر الحیوة

غسلشان دان مبران جنت — دوباره ماچان قادر قدرت

هرچه توفرمای آوردیم بجا — بعضی ترماکه جه نار سیاه

بکو خطاب پادشای غفار — هر کس ایمانش بنده یکدینار

بنو تقلبش یا نیمهٔ دینار — یا قدر ذرهٔ برار ان جه نار

قوله تعالی ان الله لا یظلم مثقال ذرة

مشتاع شناسان اون بسیما — بر بارن یکسر جه نار سیاه

جود ما ماچو خالق الا تام — نگاهی مؤمنان انبیا تمام

هر کسی پرویش آوردن بجا — ماکر رحمت خالق آیته

بعضی ماند په نار سیاه — یکدفعه کاری پی رضای خدا

اون کرده بان جه دنیای فانی — ناوردن بجا امر رحمانی

چونکه یکدفعه پی رضای خدا — کاریشان کردن اون جه دنیا

فضل و رحمتش باور و بجوش — جه دریای رحمت بکرو فروش

خدا برحمت ایشان دا نجات — لون بردون تا نهر الحیوة

ویشان خشورن برامر خدا — کشت مبان جوان محبوب و زیبا

چمان بونیهٔ یاقوت مدروشو — یک کرشت لباس بهشت مپوشو

هر یکی طوق طلا نکردن — یانی خداوند آزادش کردن

کشت اهل بهشت چلی انبیا — نامشان برن بعتیق الله

سجده مبرن بشاه اقدس — چیوت دون بیمان نذرت بکس

ایدمه جواب خالق اکبر — رضای من خیلی چنیه زیاتر

مشاین بهشت بشاد و بذوق — جه گردنشان هر یکی یک طوق

وختی مؤمنان مونیان ایشان — تمامی حسرت موران ایشان

قوله تعالى ربما يود الذين كفروا لو كانوا مسلمين

جودما بام خالق اکبر — موتی چونیه قوچ ماوران ور

نذا کرلر ای اهل بهشت — اینه که موتی یه ویه سرشت

دباره ما چان کردی جهنم — برانان موتی اینه ویه غم

اهل بهشته ترسن جه موت — بکرن گلگشت موتی بیبو فوت

اهل دوزخی ایوه بابن مات — موت بیبو فانی تا بوتان نجات

جودما بام خالق اکبر — ذبحش بکرن او موتی فر

وانذرهم يوم الحسرة اذ قضي الامر وهم في غفلة معرضون

به توفیق حق پادشا سبحان — هر هشت بهشت بکرین بیان

اقل جنان است جه لؤلؤی سفید — به امر فرمان پادشای مجید

هم دار السلام یاقوت احمر — دیوار درش یکسر جه گوهر

هم جنات الخلد جه مرجان و زر — جنات النعیم او جه نقرهٔ تر

جنة المأوى

جنة المأوى او جه زبرجد — به امر فرمان پادشای صمد

جنات الفردوس کلای مجیدی — جنات العدن است در سفیدی

چند قصر و قصور چند باغ و باغات — خاک و سنگ او گشت جواهرات

قصران عالی یک جه یک خاصتر — یک خشتی جه زر خشتی نقرهٔ تر

دیوار زبرجد هم چنی مرجان — هم در و یاقوت لعل بدخشان

نه باغ بهشت میوهٔ بی شمار — نارنج و ترنج انگور و انار

بیو شفتالو هم چنی آلو — میوهٔ رنگارنگ هر یک جه یک بو

مرغان خوشخوان جه سایهٔ داران — دراج مواتان چنی هزاران

بلبلان مست عشق حوریان — دیده شان با آب هجران شوریان

تمام نباتات هم چنی طیران — جهر و دنیا داهن نمونهٔ آن

نعمت بهشت تمام واصل — نه چم وینیش نه خطور دل

نه کس شنفتش وصف و ثنای او — بموافق قول آیهٔ آی و شبو

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سورهٔ سجده

برامر فرمان پادشاهی بنیا ‏ دار ساز یان نامش هن طوبی

بیخش بهواشا خش نه پائین ‏ برامر قدرت پادشاه مبین

نه بهشت دا کشت قصر و قصور ‏ شاخ او لو ان درخت پر نور

هر شت بهشتش کرتن سره ‏ بوینهٔ دنیا پر بو جه خور

هر شاخی لوان پری یک تلار ‏ میوهٔ رنگارنگ کرتنش او دار

هر چه بهشتی کرو آرزو ‏ نه او شاخ دار کشت حاصل میو

کشت قصر و قبه هم بالا خانه ‏ یکشاخ طوبی پیش آویزانه

هر وحشی میوه کلن تمنا ‏ یکا مکنان ه میو نه جا

طیری پر زینت نه شاخ اشجار ‏ پری بهشتی آماده و طیار

هر چه اشتها کرو او بدل ‏ نه کوشت او طیر پیش میو حاصل

کړو آرزو و بی چند و چون ‏ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ

نه پایهٔ او دار اسپی پر یراق ‏ خوش رنگ تیز دو بوینهٔ براق

بچندی زینت رازیان طیار ‏ بی بول و غایط نسایهٔ او دار

هر وخت میلش بو بومبو سوار ‏ بکړو سیران بهشت و گلزار

بکیلوبش او بکام یاب ‏ که طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ

او ولی اکنه و لنش بو سوار ‏ ده بال مرویش پادشاه غفار

ویش حلیهٔ نوزین میو شو نور ‏ مشو بهوا اسپ تیز پر

اهل بهشتی کشت میان حیران ‏ سؤال بکران جه شاه غفران

ما چان یا ربی کیس ای سوار ‏ اپش بهوا تند مشو بغار

ندا کړو پادشاه سبحان ‏ اینه عبدیون ایوه بزانان

جه نیمه شوان هو ریزان جه خلان ‏ نماشان کوون پی رضای وهاب

ایوه جه خواب بین او ان نار اجنت ‏ اوان رونه دار ایوه جه لذت

اون نفقه بکدا و سکین — ایوه تخته نه نقض و نکین

اون نغز اسپان دن جولان — ایوه تناون بشان نمیدان

هر وخت باسی نسیم بر و نظو بی — ورقان او میو نه صدا

صدا لذید شیرین و دلکیش — باور و نکار هر ورق پی ولیش

بونیه چل جنک یا خو موسیقار — میو بهدا از یروبم وار

جه پایه اودار هم حوض کوثر — سنک فرش او نکیسر جه کوهر

چار جوکه نه او هم هین جاری — بر امر فرمان پادشاه باری

یک نهر کافور یکا هم تسنیم — یکا سلسبیل او نهر عظیم

جوکه جهارم هیش ما جان رحیق — باقی نهرها نمبو تحقیق

بکر خداوند هشی علام الغیب — بزانو عدد نهران بی عیب

جه سلج سفیدتر جه یخ سردتر — جه عسل شیرین هم محبوب تر

اهل جماعت باران دیندار — هر کس پی بهشت ببو انتظار

لازمن پی اوده امر شریف — باور و بجا آداب ظریف

شش اصل ایمان پنج رکن اسلام — مبوزانو تمام خاص و عام

هم امر معروف نهی بمنکر — بقول و به فعل بدل بی خطر

دل و زبانش ببو مطابق — تا پی بهشت او ببو لاحق

بکرو نماز او و بی ریا — شرط و رکن او باور و بجا

وری نمانو اوجه معصیت — صبر و شکرش بو نهر مصیبت

خشوع و رکوع سجود و قیام — باور و بجا یک یک بها تمام

جه روزه و زکاة نکرو سستی — این رویه راست خداپرستی

فرجش محفوظ کاجه نامحرمان — دایم مشغول بو بذکر سبحان

قلب و لیش کرو نورانی بو لطیف — جه نص قرآن بی آیه شریف

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ

وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَا
شِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّآ
ئِمِينَ وَالصَّآئِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا سورهٔ احزاب

اجرًا عظیمًا جنت بی غایتن — ثوابش فرین بی نهایتن
سبوزانان یالان دلبند — اجرش تعظیم فرمان خداوند
چه بیان او زبان کرین بند — کس نزانو و بیچون وچند
مگر خداوند تاک تعالی فرد — اجرًا عظیمًا نه علمش ویرد

بابٌ فی ذکرِ ابوابِ الجنّةِ

بانام جنّت باورین بر یار — پی مسلمانان تابان دلشاد
هشت باغچهٔ شیرین چه ناو جنّت — بری مؤمنان بی مزد منّت

هر باغچه

هر باغچهٔ دو در تید اقرار دان — مابین درکاش زمین آسمان
دروانهٔ درکاش یکی چه طلا — یکی مرصّع به امر خدا
ولی خود جنّت هشت درها تیدا — پری مؤمنان بویرد پیدا
دروانهٔ اوّل چه زر سازیان — پری گذرگای جمع مسلمان
دروانهٔ دوم چه دُرّ و مرجان — شهیدان چنی جمع سخیان
باب مصلّین زبرجد سبز — مکیلان بشاد ندوران حوض
چوارم جاگهٔ پاکیزه تنان — چه یاقوت سرخ بین نمایان
پنجم مرصّع چنی جواهر — پی روزه داران بگران گذر
ششم سازیان یکسر چه مرجان — پی عبور سیر جمع حاجیان
هفتمین چه لعل سازیان تمام — پری غازیان گشت بشاد کام
دروانهٔ هشتم یکسر چه گوهر — سازیان با مر پادشاه اکبر
جاگه گذرگای گشت توبه کاران — مشغول بذکر صبا و ایواران

دخط شیرین جه او نویسان بریدقدرت پادشاه سبحان

اشهد ان لا اله الا اللهن دم محمد رسول اللهن

رسول سرورجه درج دهان ایدشن بیان یکوی پر امتان

هروقتی هرکس یکرو وضو باوروبجا کشت لآب او

دستش هورکرو نودم پی دعا دست وچمانش نگاه بسما

بحضور ای دعای شریف بوانو بقول رسول لطیف

هشت درکای جنت پیش بوکنار هرکام نیلش بوبویرو بشاد

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له واشهد

ان سیدنا محمدا عبده ورسوله اللهم اجعلنی

من التوابین واجعلنی من المتطهرین

واجعلنی من عبادك الصالحین سبحانك اللهم

وبحمدك اشهد ان لا اله الا انت استغفرك واتوب الیك

رسول فرماون

رسول فرماون زنان دیندار پاکشان کرو پادشای غفار

جه بول وغایط جه حیض ونفاس بلغم ومنی چرک هم بوقیاس

نه آب دهن نه خون و لد به امر فرمان پادشای صمد

ایشان حورعین نشان نواجان کشت مبان وینه گودپه کناجان

حدیثی جه قول رسول سرور بیانش کردن راوی معتبر

خالق اکبر خدای جهان روی حورعین چار رنگ سازان

سرخ وسفید وهم سبز وهم زرد مشك وزعفران کافور ماء الورد

پاشان جه یاقوت هرتا که زانو جه تا فو پاپین زعفرانی بو

سرش جه عنبر گردنش کافور اتخوان او سازان جه بلور

هیچکس ناوینن بغیر جه شوشان شوشاع جه بوشان ستی هوشاع

کوشت وپوست او تمام بی وینه شوهر جه ایشان وینه آیینه

شوهر جه ایشان بیو نمایان اون جه شوهر تمام هن عیان

لعلر

بو دونیه مبان هر دو شان بدید   شراب احمر نه شیشهٔ سفید
حوران کشتدی عجیب قامت هم باریک   آب دهشان جه شب تاریک
اگر یکقطره وزان ند نیا   روشن مبوبین زمین و سما
هر یکیده بازن جه در دو مرجان   تا جه دستشان لعل بدخشان
پاشاده خلخال کشت جه طلا صاف   پشت پاشنه برنجه درو گذاف
انگشترش ده لعل و زبرجد   زرق و برق شوق تمامی بیحد
بی زرق و زینت تمام حوریان   نام شویشان جه سینه عیان
حدیث دیگر رسول پاک جان   قول غزالی کونش بیان
هر کسی گیرو روزهٔ رمضان   باور ویجا گشت شروطان
برحمت ویش پادشای سبحان   هفتاد زوجه ببخشو به آن
گشت نیک چادره را و حصار   باش فرماوان پادشای غفار
هر یک هفتاد تخت یاقوت مرجان   هر تخت هزار فرش متای پر بهان
کشت عطا

کشت عطا کردن قادر منان   پری گیرندهٔ روزهٔ رمضان
حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

بَابٌ فِي ذِكْرِ اَهْلِ الْجَنَّةِ

رسول سرور پادشای لولاک   سوار سیدان نه عرصه افلاک
ایدش بیان کرد جه درج دهان   وختی مؤمنان مشان په جنان
جه پل صراط مویران بجخت   مشان بصحرای بچندی درخت
دو چشمهٔ جاری لسایهٔ هر دار   مؤمنان نو جا گیران قرار
پی چی جه راد اکیشاشان زحمت   گرما و شرایهٔ صحرای قیامت
تمام هلاکن پری قطرهٔ آب   منوشان بشاد نه یک چشمهٔ آب
هر وختی او آو یاو البسینه   سینش مبو پاک جه بغض و کینه
جه بخل و حسد هم جه خیانت   یکسر مبان پاک او جمعهٔ امت
هر وختی او آو یاوو بشکم   نه چرک و نه خون نه بول نه بلغم
تمام مبان پاک جه عیب و علت   هم مبان راحت جه گشت مشقت

نه چشمهٔ دیگر ویشان مشوران — یکسر میان پاک بوینه حوران

روشان روشن چون بدر منیر — بوشان وینه مشک پوستشان حریر

جودماما چو خالق اکبر — بخدمت کاران بهشتی یکیر

هر یک یاوران حلهٔ نوزین — چنی برای مکمل بزین

میان وپیشوا ز جه پایهٔ اودار — پوشان حله گشت میان سوار

گشت داخل میان نقصر وایوان — هرکس ملک ویش لشاد گمان

هرقصری بیدا هفتاد جه سریر — هرسریر هفتاد فرش دل پذیر

جه بان هر فرش یکی حور عین — نشتن بدلشاد بعزو تمکین

لگریکموی او بکنو بزمین — روشن کرو سما و سر زمین

کلّ واحدی حولان دلبر — هفتاد حله پوشیان نور

تمامی حله پارچهٔ استبرق — قلّت ایشان قد یک ورق

گشت چنی نوشان تمام بدلخواه — جه اجر نعمت الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله الذی صدقنا وعده واورثنا الارض نتبوّء من الجنة حیث نشاء فنعم اجر العاملین

سورهٔ زمر

جودما بفضل پادشای عادل — لقای ذات حق پیشان نازل

وانّ لقاء الله تعالی فی الجنة للمؤمنین حقّ

زنان ونیدار یکسر هرچه هست — بلقای خدا تمام میان مست

هشتساسان تمام گشت ست حیران — جز نشان نین جه این وجه آن

خواهران دین دستم بدامان — رو نان بپوشان جه نامحرمان

بلکم جه الطاف پادشای سبحان — ایوه شاربان بروضهٔ رضوان

نو نیان مرتان بغیر جه محرم — چنی حوریان ببان بها مرم

اگر بونیو روتان نامحرم — مبو بسوچان گشت نجهنم

رضای شوهرتان باوران بکجا — شاید شاد بیان بلقای خدا

ارام شوهرناوران بجا — صدسال مسوچان بنارسیاه

هرزن مارهٔ ولیش باخرمال ویش — بخشو بشوهر بی نواو درویش

شوهرکرو شاد پی رضای خدا — خداوند بولیش مدروش جدا

بوشرطه اوزن نبیرو سنت — لکربنیرو مبومعصیت

اوبخشیس او هیچ نذارو سود — ثوابش نین نذرکای معبود

شوهر ایشان کشت بهتمنا — شکات مکران بلقای خدا

ماجان یاربی بالیش ی اعظم — زنان ایمه پیمان کرکرم

خداوند فرما بوجمعهٔ زنان — شوتان پریان کشت دیده زنان

بشان بدین شوهران بوشش — عیش و نوش کران تامی دلکش

زنان عرض کران بشاه اکبر — ماچان یکساعت مهلتمان بدر

تا ایمه بکیر کریم ثنای تو — بلکه بهبیم سیر کشت جه لقای تو

خدا مفرما زنان پاک تن — چند وختن ایوه ندیدارمن

ماچان یاربی

ماچان یار بی نیمهٔ یکساعت — جه دیدار تو ایمه کشت رحت

ندای امیو جه شاه منان — هشتاد سال است کشت بتدوران

میان بدما بخوف و اندیش — هرکسی مشو بکهان ویش

نومیچ وینه موت اویچ مبو فوت — بقول اَلنَّوْمُ اَخُ مِنَ الْمَوْت

اهی بهشتی وبی کفتکو — ماچان نزاران اوان هیچ مو

نه ریچ و نه ریش نه موی بدن — هیچ مو نین جوما واوسکن

اما که مردان هر یک خط سبز — جه بابای تسبیل چون سنبل و جور

کشت جردو مردند یکسره خانان — نکیلان بشاد نروضهٔ رضوان

یعنی ساده روی بود

جمال زنان وینه شولهٔ خور — هر رو شوقشان مبو زیاتر

حوریان میان هم بخدمت کار — زنان دنیا جه اوان سالار

شوهرایشان بی بغض و نزاع — هر رو چنی کشت مکرو جماع

هر رو میان بکر بحکم قادر — جه غسل و جه حیض پاک و مطهر

ابد الأبد گشت بعیش و ذوق … چنی و شوهران بشادی و بذوق

هر زن جه دنیا کرد دو شوهر … مدرن اوزن بشوی آخر

جه گشت آزاری بهشتی سالم … بقد و قامت بوینهٔ آدم

هر یک شصت زراع تمام بالاشان … او بالای بلند صاحب کالاشان

گشت پیره زنان هم مردان پیر … هم صاحب آزار بر عجز و زویر

بلک دو جزام نابینا و کور … ایشان جه بهشت نکرن عبور

برام خدا به ید قدرت … ایانه تبدیل سبان بصحت

سی و دو ساله سبان عمر شان … بحکم فرمان پادشاه سبحان

هر وخت آرزو کلان پی طعام … ماوران طعام هشتاد غلام

هشتا طبق دریا قوت شکرف … هر طبق تیدا هشتاد هزار ظرف

جه نص قرآن به آیه شریف … نکرو بیان ظرفان ظریف

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا

ما تشتهیه

مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ — سوره زخرف

هر ظرف تیدا هزار نوع طعام … بی آهر پخته بر شیرین جه خام

چنی زوجه شان او لاد صغیر … منوشان بشاد گشت بدل پذیر

طفل مشرکان چنی کافران … خدمت مکرن گشت بمؤمنان

یارب بحاجت روضهٔ رسولت … دعای نکرون ببو قبولت

محمد چنی جمع مسلمان … اول ببخشی پنهان ایمان

کیان کیشان نان بکری آسان … جه ضرب قابض نه بین هراسان

بدرین جواب نکیر و منکر … جه پل صراط بویرین و بر

برحمت ویت پادشای غفران … داخل بین یکسر بروضهٔ رضوان

هزار و دو صد نود و هم شش … چنی چوار ماه کتاب بی غش

عشر آخرین ربیع الآخر … یاد وابه اتمام کتاب فاخر

وانه محمد آراند اینن   کروده طلسم دنیای فانین

اهل جماعت یکسر بدلشاد   بیک فاتحه حقیر کرن یاد

هزاران درود و هزاران سلام   ز ما بر محمد علیه السلام

هزاران درود هزاران سلام ز ما بر محمد علیه السلام

تمت هذه النسخة المسماة برقایق الاخبار

بعون الله الملک القهار در حالت عجز و پریشانی فی لیلة الجمعة من شهر محرم الحرام و قد مضی منه ثلث ایام بید الحقیر سید بن محمد حسن الحسینی اللهم اغفر لی ولوالدی ولجمیع المؤمنین آمین

۱۳۱۹ س

ع

